

La Solidarité

EDITION CATALANE

Nº 3

REDACTION - ADMINISTRATION : 3, RUE JARDIN-MARTEL, MONTPELLIER (HERAULT)

Aquest 14 d'abril

Som en el vuitè aniversari de l'adveniment de la República Espanyola. Conmemorem aquesta data historica fora de la República i amb la República saquejada, destruïda, envaïda, traïda... Uns aniversaris han estat joiosos, dolorosos altres. N'hem tingut també de tristos.

Joiosos aniversaris els dels primers anys, quan la República s'arrelava més i més en els cors dels ciutadans i quan encara la reacció — venuda al feixisme internacional — no gosava alçar la mirada enterbolida pels mals designis. Trist aniversari el del 35, que trobà a les presons d'Espanya els 30.000 homes que la repressió d'Octubre feu escarcellar. Novament joios, com mai ho fora, l'aniversari del 36 que retornà aquells patriotes a la llibertat, amb l'esclafament electoral, rotund, de la reacció feixista. Dolorosos i joiosos a la vegada els aniversaris que ens trobaren amb les armes a les mans defensant, a vida o mort, la independència d'Espanya i les llibertats de Catalunya.

Dolorosos, pel martiri a que eren sotmesos els pobles hispanics. Joiosos, també, perquè l'assalt feixista donava lloc a la cristallització de la unitat de tot el poble, i perquè lluitàvem per assegurar un pervindre millor, amb la republica i per la republica.

Novament doloros aquest vuitè aniversari. Perquè a Espanya ja no hi ha republica. Perque Espanya ha perdut la seva independència.

Perque Espanya està envaïda per mercenaris estrangers a sou del feixisme internacional.

Perque Espanya és un immens glacis on els piquets d'execució operen sense descans, assassinant els vertaders patriotes; un camp de concentració gegantí on, mig milió de republicans, antifeixistes, mig milió de fidels defensors de les llibertats nacionals son maltractats inhumanament, miserablement; un país desfet, massacrada, tot ell fet llaga viva, amarat de dolor i d'odis mal continguts contra els responsables de tanta malura.

Perque Catalunya ha perdut les seves llibertats, el seu estatut, l'aplicació del seu dret historic de poble lliure. Perque Catalunya torna a conèixer — superada en els procediments coercitius — una nova etapa de persecució contra les seves costums tradicionals, contra les seves institucions progressives, contra la seva llengua, els seus cants, les seves danses i el seu folk-lore. Perque Catalunya torna a ésser objecte, més acarnissadament que mai ho fou, els odis vivificats i endurits de la reacció espanyola, del centralisme feudalista, del castellanisme fossilitzat, que pretenen destruir aquelles manifestacions de la vida nacional que més estima. Perque les seves masses obreres i pageses i artesanes, que en aquests dos anys i mig de lluita havien adquirit i practicat lliurement el dret de regir els propis destins que la República, per un costat, i la Generalitat, per l'altre, els havien concedit, tornen ara al regim, més rigoros que mai, de l'exploatació economica de l'home per l'home, en benefici del capitalisme agrari, industrial i estatal agreujats per la feixistització i per l'esperit insaciable de revenja. Perque els seus millors fills, els més fidels, els més abnegats, el més conscients, els que amb més braó han lluitat pel seu benestar, o han estat empresonats i assassinats, o menen dificultosamente llur existència en els camps de concentració de Catalunya i de fora de Catalunya.

Per tot això és dolorosa la commemoració d'aquest 14 d'Abril. Per tot això i, encara, per la rastrella i canallesca traïció de que Catalunya i la República han estat víctimes a darrera hora, per aquells que s'havien compromès a defensar-les i protegir-les al preu de les propies vides i que han entregat llur poble, lligat de peus i mans, als seus pitjors enemics, fugint després covardament un cop consumada la traïció.

Però aquest 14 d'Abril no serà el darrer. D'altres en vindran novament, que la historia no

I si doloros és aquest, d'altres, potser més proxims del que pensem, seran novament joiosos i assenyalaran la reconquesta de les llibertats perdudes. I ni aquest és l'últim 14 d'Abril, ni la República és morta.

Vibra la republica portes endins de les llars dels catalans i dels espanyols sotmesos al jou franquista; vibra la republica en els llavis dels patriotes que cauen victorejant-la als rostres dels botxins; vibra la republica en el cor i el pensament dels empresonats i concentrats pels serveis policiaes de Franco i els seus senyors; vibra la republica en l'anxoraça i el sentiment dels que han tingut de sortir-ne per una miserable traïció. Tots els espanyols honrats estimen la republica perque saben que és l'únic camí del resorgiment nacional. Tots els catalans dignes d'aquest nom estimen les llibertats de Catalunya, perque saben que sense elles, el progres nacional, economic i social del nostre poble és totalment impossible.

Perque arribin nous 14 d'Abril joiosos, una cosa és indispensable: la més ferma unitat de tots els pobles iberics, la més ferma unitat de tots els republicans, la més ferma unitat de les

masses obreres i pageses d'Espanya i de Catalunya. Unitat, és cert, que ha estat trencada per la Junta dels Traïdors i els seus satelits sota la bandera « anticomunista », arborada precisament amb aquesta finalitat, per a fer més planer el camí de la entrega a Franco i als invasors de la zona Centre-Sur; unitat, però, que cal reconstituir i enfortir ràpidament ara que tothom ha pogut comprovar els movils criminals que inspiraven els que la trencaren, desmascarrant sense pietat a tots els seus distints i interessats enemics, i presentant-los com a enemics del poble espanyol que estima la República i està disposat a lluitar per la reconquesta de la independència d'Espanya i de les llibertats de Catalunya.

Si en aquest 14 d'Abril doloros sabem reconstituir els fonaments d'una autentica UNITAT NACIONAL en totes les direccions, salvarem Espanya, salvarem Catalunya i salvarem la República.

I un nou aniversari ens trobarà triomfants.

Franco entra a l'eix Roma-Berlin

El 27 de Març passat fou signat un pacte entre els governs feixistes de Roma, Berlin, Tokio i Burgos, per mitjà dels seus representants, en el que Espanya declara la seva adhesió al pacte « antikomintern ».

S'ha esperat a fer-lo public a que la guerra fos acabada.

Per estalviar-se complicacions.

DOLOR DE CATALUNYA

Avui he rebut noticies de Girona que m'han entristit el dia. Es difícil commoure el nostre pensament, avesat al dolor i a la lluita d'un temps terrible i gloriós i cap monstruositat del feixisme no ens pot sorprendre. Però la repressió contra Catalunya arriba a extrems tan inaudits que la reflexió s'ofusca.

Pensem que fou TREBALL que donà la notícia de la condemna a mort de Carles Rahola. Més tard es va saber que la pena capital li havia estat conmutada per la reclusió perpètua. Però ara, brutalment, una altra nova: Carles Rahola fou executat ahir, 31 de març. Acaba d'explicar-m'ho un fugitiu que, per procediments que no cal divulgar, ha reeixit a passar la frontera després d'haver abandonat Barcelona ja fa uns quants dies.

Qui era Carles Rahola? Per què l'han mort? Carles Rahola era un home moderat — pertanyia a Acció Catalana Republicana. No havia ocupat mai cap càrrec polític ni intervingut en fets notables. Historiador erudit, prosista excel·lent, era un simpàtic vell de seixanta anys, cordial i plàcid. Com havia explicat la història i la llegenda dels vells castells empordanesos, o la dominació napoleònica a Catalunya, anotava durant la campanya els bombardeigs aeris que sofrí la seva Catalunya, anotava durant la campanya els bombardeigs aeris que sofrí la seva vila de Rosses, amb dades de les víctimes i els danys. Tasca d'arxiv, en fi, per als historiadors que el seguirien... I això li ha valgut la condemna.

Les aigües de la mar, a Roses, són sempre blaves i calmoses, com la prosa del vellet assassinat. Però avui, després d'haver sentit el retruny de les bombes i l'espetec dels canons pirates, cantaran una cançó de revenja per a aquell que sabia copsar-ne la gràcia antiga.

I la història que volien destruir, avergonyits tal vegada d'haver-la escrit amb llurs crims enormes, els invasors, serà més viva que mai amb la nova taca de sang.

EL TERROR FRANQUISTA

CONDEMNES SOBRE CONDEMNES

Un altre condemnat a mort, aquest no executat encara: Feliu Duran i Canyameres, arxiver de l'Audiència de Barcelona, catòlic i cap de l'oposició dretista al Col·legi d'advocats.

Una altra condemna ben inexplicable. O és que el senyor Duran era també acusat d'arxivar la memòria dels crims feixistes ?

NO TROBANT EL MARIT AFUSSELLEN L'ESPOSA

També TREBALL publicà la informació de l'afusellament de Maria Culla Oms, dona del periodista gironí, redactor a L'Autonomista, Lluís Bota i Villà, membre d'Acció Catalana Republicana i darrerament Comissari de Guerra, el qual suposem refugiat a França. No podent-lo trobar, fou detinguda i afusellada ella, deixant quatre nenes, la més gran de sis anys.

Si això passa amb persones de la filiació més moderada dintre el Front Popular de Catalunya, horroritza pensar com seran tractats els elements més d'esquerra, en particular els militants obrers.

FINS A LA GENT DE DRETA...

De l'Ílvia també tenim informacions, per uns amics francesos de la contrada, que descriuen l'horror i repugnància que els conquistadors mercenaris inspiren. L'última gesta, explicada per « La Dépêche », ha consistit en l'empresonament d'una colla de persones benestants, poc inclinades al « marxisme », pel simple delict de no entusiasmar-se amb la demagogia feixista.

Un dels empresonats és Joan Boladeres, propietari de la mantegueria. Un empresonament que ha causat sorpresa i dolor entre la població francesa veïna, fins entre la dre-

(Segueix a la darrera pagina).



El que significa el retorn forçat pels antifeixistes !

Prous retorns forçats

Les maniobres dels elements franquistes que operen impunement entre la població refugiada a França, particularment en els camps de concentració, tracten de convenir als republicans de les delícies del paradís « nacionalista ». No han tingut fins ara èxits destacats.

Malgrat les condicions difícils en que viuen la major part dels refugiats, els agents de Franco ho han assolit convencer gran nombre de refugiats. Hom sap positivament, i cada dia amb major claretat, el que passa al nostre dissortat país. La sort trágica dels que enganyats per les promeses han retornat a la patria ha colpit extraordinàriament a la població refugiada, la qual no està disposada a correr l'aventura suicida d'entreagar-se als botxins mancats d'escrupols i assedegats de sang honrada.

Els que voluntàriament vulguin retornar a Espanya, malgrat el coneixement exacte del que allí els espera, creiem que estan en el seu perfectíssim dret de fer-ho.

El que seria inadmissible i tràgic és que hom obligués, per mitjà de procediments tortuosos, el retorn a Espanya dels refugiats que tenen plena consciència dels perills d'un repatriament forçat. No creiem ni hem cregut mai que les autoritats franceses tinguin la menor predisposició a violentar el destí dels que en moments tràgics s'han acollit a l'hospitalitat del noble poble francès: però s'han produït alguns casos que ens han alarmat profundament, casos que senyalen la procedència del treball dels elements provocadors franquistes.

En alguns camps, colònies i refugis, hom fa circular llistes amb el propòsit deliberat de lliurar el major nombre possible de refugiats a Franco. Aquestes llistes circulen sota un suposat control oficial i tendeixen a fer escollir obligatòriament l'indret d'Espanya on hom pensa dirigir-se. Alguns companys i sobre tot algunes companyes — sorpreses per aquests documents circulars — han caigut en l'engany preparat pels enemics de la república.

Atenent-se obstinadament al document signat per mitjans de xantatge, els agents de Franco obliguen als refugiats signants de les fulles, a abandonar els camps de concentració i colònies franceses, dirigint-los a Espanya, per lliurar-los als camps de concentració espanyols on es fa la tria i la selecció de les víctimes.

França i les seves dignes autoritats no permetran aquest atemptat a la llibertat i seguretat dels refugiats espanyols. Per la nostra part, després de formular la més ferma protesta per aquests procediments indignes aconsellem a tota la població refugiada que rebutgi energicament tot intent de soborn i violació dels drets més elementals assegurats per les lleis franceses i quin gandi posen en entredit els enemics de la civilització humana.

A les colònies, on s'hi estatgen especialment dones vells i criatures, és on treballen més intensament els agents esmentats. S'han produït alguns casos que hem de lamentar vivament: Companyes de camarades significats han estat violentament arrabassades de les colònies i dirigides a la frontera pel sol fet d'haver signat un fatídic document. Totes les protestes posteriors han estat completament inútils, alegant els violadors, que contaren amb la voluntat explícita de les properes víctimes.

Ni ells, els sembradors del terrorisme i la mala fé han arribat a tenir tanta autoritat per cometre semblants crims, ni la humanitat ha descendit a un grau de insensibilitat i de renúncia tan deplorable per a permetre l'atemptat personal contra els defensors de la llibertat i de la república.

Eus empararem sempre amb la llei i la justícia humana que, malgrat els enemics de la democràcia no està encara desterrada de la consciència dels pobles, i defensarem amb braó els drets dels homes lliures que aspiren fer triomfar la justícia en el seu propi país. Espanya.

PER L'AJUT ALS REPUBLICANS ESPANYOLS

Les refugiades de Nogent en Bassigny ens envien aquesta nota:

« Tots els refugiats espanyols que ens trobem a França — poble tradicionalment amant de la llibertat — demanem a tots els homes i dones del món que escoltin el nostre prec de clemència per la sort dels nostres companys i familiars.

La darrera etapa de la traïció de Casado, Besteiro i companyia ha posat en una terrible situació la llibertat i la vida de tots els que lluitaven a la Zona Centre per la independència d'Espanya.

Sentim, com si fos en carn pròpia, els martiris i dolors que sofriran els nostres herois sota les grapes dels feixistes assassins i demanem a tots els homes i dones de cor que facin tot quan estigui a llur abast per arrencar-los de la mort segura.

En nom de setanta refugiades, Amparo Coloma. »

APROFITEM EL TEMPS

Sabem per experiència que la vida dels camps de concentració és extremadament difícil. Malgrat totes les mesures preses per a organitzar i millorar l'estatge en els camps, malgrat l'existència de barracons, les condicions de vida són dures. El fred, la pluja, l'alimentació insuficient, l'absència d'una activitat concreta creen un clima difícil, penós, tant des del punt de vista polític, com des del punt de vista moral i físic.

Però nos ens podem plegar de braços. Hem d'actuar intel·ligentment, amb fermesa i entusiasme, contra aquesta situació. Del contrari, el decaïment i la desmoralització s'abatran sobre els concentrats i això cal evitar-ho al preu que sigui. La desmoralització té una conseqüència greu que es tradueix en desviacions cap els vicis com el joc i d'altres que convé desterrar. Cal evitar que els camps siguin terreny abonat per la immoralitat, el joc, la peresa o els perills d'un oci corruptor.

Els refugiats espanyols i catalans hem donat prou proves de la nostra dignitat. I hem d'aconseguir afirmar en tots els terrenys la impressió produïda pel nostre correcte comportament. Si uns jers determinats — que a cada dia que passa es dibuixen amb més claretat — ens han estat adversos i ens han portat a refugiar-nos a França, ací hem de comportar-nos sense malmetre la nostra pròpia estimació i hem de fer honor a la noble causa que defensem.

Cal, doncs, treballar en els camps, com abans hem treballat incansablement a la nostra terra. Hem d'organitzar l'activitat diària; hem de realitzar esforços per conservar la salut del cos i de l'esperit.

En aquest camp, per exemple, hem organitzat 90 escoles per analfabets amb 2500 alumnes; cursos d'història de França; cursos de francès amb assistència de 640 alumnes i 40 grups de cultura física amb equips de corredors i tres equips de futbol. Els nostres companys han d'estimular-se entre-si per millorar aquestes ensenyances, ampliant-les i portant a la vida dels camps una tal corrent a favor de la cultura i de la higiene que tots els refugiats quedin incorporats a la saludable activitat. S'ens acudeixen una sèrie de suggerències que, no constituint pas cap novetat, es podrien portar a terme:

- lluita contra l'analfabetisme aprofitant els militars de la cultura i tots aquells que s'oferissin,
- classes de francès. Això permetria poder-nos facilitar diaris, revistes i llibres francesos amb que continuar la pròpia educació,
- lectura de premsa comentada, amb organització de grups de lectors i més gran difusió de les notícies diàries,
- organització i vigilància del millorament de les condicions de vida, contribuint col·lectivament a les mesures aplicades pels comandaments francesos per a millorar la situació dels camps, amb la utilització eficient del material i l'organització de la higiene,
- organització d'un vast pla cultural d'educació física: gimnasia, atletisme, competicions esportives,
- organització de grups artístics,
- aprofitar l'oportunitat del 150 aniversari de la Gran Revolució Francesa per organitzar conferències que permetin conèixer el seu significat històric,
- profundització de l'estudi entorn a l'actual moviment contra la guerra i per la defensa de la pau, en la lluita contra els països agressors.

Si en els camps s'organitza un fort moviment en les tres direccions de la cultura, el deport i la higiene, si en cada barraca s'organitza una escola, un grup cultural, la vida en els camps esdevindrà més agradable, més útil i més sana.

Ens haurem fet dignes de nosaltres mateixos i donarem un cop de mort a la desmoralització i llurs perills.

Lluís SEGRIA.

Protestes contra la traïció casadista i el retorn forçat

CONTRA LA TRAICIO

« Els refugiats espanyols de Brigones condemnem la traïció de la Junta Casado, Besteiro, Miaja i companyia, la vergonyosa capitulació de la qual posa en perill milers de patriotes.

Protestem energicament de la repressió terrible que sofreixen els antifeixistes de totes les tendències que han volgut defensar fins a la fi la independència d'Espanya contra la invasió feixista estrangera.

S'adreçen al govern francès per tal que aquest intervingui per evitar la massacre general dels qui, durant dos anys i mig han sostingut una lluita heroica per la llibertat del poble espanyol.

Confien que les organitzacions franceses del Front Popular, que tantes vegades han aportat llur ajut als republicans espanyols, recolzaran aquesta protesta indignada i legítima contra els crims que es preparen a Espanya i que són la conseqüència directa de la vergonyosa traïció dels Casado i dels Besteiro i dels Miaja.

Els refugiats de Brigones. »

UNA ALTRE PROTESTA

« Company director de « La Solidarité »: Després del tràgic final de la lluita d'Espanya, us demanem, en nom de 50 refugiats espanyols, que feu pública en el vostre periòdic la nostra protesta unànime per la entrega de la Zona Centre-Sur als feixistes, realitzada per la Junta traïdora « Casado, Besteiro, Miaja i Companyia », i al mateix temps demanem al gran poble francès i al seu govern, que salvin la vida dels milers de republicans que han lluitat heroicament pel triomf de la democràcia mundial, i que, avui, sota les urpes de Franco, serien terriblement massacrats.

En nom de tots, Carme ALONSO.

Salutacions antifeixistes. »

UNA ALTRE PROTESTA

« Criel sur Mer. Davant la traïció casadista que ha entregat la Zona Centre-Sur als feixistes, i que posa en greu perill les vides de milers i milers d'homes que defensaven la república, 670 dones que ens trobem refugiades a Criel i no volem saber res de Franco, ens dirigim a totes les organitzacions antifeixistes de França i del món enter, perquè demanin a

llurs governs respectius que treballin per a salvar els nostres germans espanyols de la més terrible repressió que hagi conegut la història, per haver defensat Espanya contra els atacs del feixisme internacional.

Protestem també, amb tota energia, contra la traïció casadista que ha sotmès la nostra patria a la més vexant esclavitud.

Azuara, en nom de 670 dones.

Salutacions antifeixistes. »

PROTESTES CONTRA EL RETORN FORÇAT

No passa dia sense que arribin a la nostra redacció dotzenes de protestes de colònies i refugis — especialment on hi han dones — pels anuncis d'inminents retorns forçats, a càrrec de les autoritats locals.

Heus-aci una d'aquestes protestes:

« Château de Salorges.

Estimats companys:

Per la present hem « manifestar-vos que, segons rumors que roden per aci, no passaran quinze dies sense retornar-nos a Espanya, i ens dirigim a vosaltres per a que ens orienteu sobre l'actiu que hem d'adoptar amb la màxima rapidesa, perquè ja han pres els noms de les criatures de 2 a 12 anys i de totes nosaltres. Nosaltres no tornarem a Espanya, passi el que passi, mentre Espanya sigui franquista i feixista i estigui plena de mercenaris estrangers. »

Francesca SALOU.

UNA ALTRE DE LES PROTESTES

« St. Leonard des Bois.

Company director de « La Solidarité »: Totes les companyes refugiades en aquesta colònia protestem de que s'ens obligui a tornar a l'Espanya de Franco, perquè coneixem sobrerament els seus procediments criminals per dominar els espanyols amants de les seves llibertats i perquè sabem que tornar a la Espanya franquista és anar a una mort segura o a sofrir terribles repressàlies. Considerem que aquest procedir és injust i diu molt poc en favor d'un poble.

Ja fa diversos dies que no rebem el nostre diari, perquè gent interessada en mantenir-nos ignorants de tot el que esdevé, el retenen i el fan desaparèixer.

Rebeu, estimat company, una salutació cordial de totes les refugiades de Leonard des Bois i, en el seu nom de

Concepció Valera de Payà. »

EL COMITE INTERNACIONAL DE COORDINACIO I L'AJUDA AL POBLE ESPANYOL

En la darrera reunió del Comitè Internacional de Coordinació per l'ajut al poble espanyol, on varen ésser tractats tots els problemes relacionats amb els refugiats i els republicans que no han pogut sortir d'Espanya, es prengueren importants acords.

Donem a continuació, un extracte del que va ésser aprovat.

« La comissió executiva ampliada del Comitè Internacional de Coordinació per l'ajut a Espanya Republicana, reunida a París els dies 1 i 2 d'Abril del 1939 amb les representacions dels delegats de quinze països,

Exalta el potent moviment de solidaritat internacional que es desenvolupa en el món enter en favor de la República Espanyola que ha demostrat que per una tasca humanitària d'aquesta importància, tots els homes de bona voluntat poden reunir-se i treballar en conjunt.

Constata que la lluita del poble espanyol és l'exemple del que pot i deu ésser la resistència als països agressors, i ha reforçat els moviments de llibertat i d'independència dispersos per tot el món, en els països lliures i en els països oprimits.

Proclama que la moral i l'esperit del poble espanyol han estat, fins i tot en els darrers esdeveniments, oposats a l'esperit de capitulació i que aquesta voluntat de resistència de l'heroic poble espanyol és la penyora de la resurrecció de la República Espanyola.

La Comissió Executiva Ampliada es compromet a continuar l'ajut a aquest poble heroic, especialment:

emprenent en el món sencer una campanya amplíssima per l'abolició de la llei d'exterminació, contra el terror franquista per la defensa dels republicans portats als tribunals;

aravorint tota acció encaminada a l'alliberació d'Espanya per la evacuació de les tropes italo-alemanyes, forces policiaques i tècnics estrangers, a fi de que Espanya sigui pels espanyols;

reclamant la realització de lliures eleccions per la determinació d'una forma de govern d'acord amb la voluntat lliure i independent dels pobles d'Espanya.

La Comissió es compromet:

a continuar per tots els mitjans l'ajut moral i material al poble espanyol, a totes les víctimes de la guerra, particularment als orfes, als ferits, als presoners;

a augmentar l'ajut als refugiats espanyols, principalment pels següents mitjans:

a) una crida apremiant al govern francès per a que acabin immediatament els retorns forçats dels refugiats, demanant la constitució d'un Comitè Consultatiu encarregat de fer les consultes als interessats;

b) emprendre una forta campanya a tots els països per a que sigui acordat el dret d'asil a un gran nombre de refugiats. Que, des d'aquest moment, cada govern prengui a llur càrrec una part de les despeses ocasionades pels refugiats a França i que, d'altre banda, els països interessats comencin a acollir el més gran nombre de refugiats possible. Pels països de llengua espanyola, aquest dret d'asil deu ésser complet; és a dir, comprenent tots els drets civils i socials i la incorporació completa a la vida del país.

c) efectuar el padrinatge dels camps pels diferents comitès d'ajut; aquest sistema del padrinatge ha estat ja provat a Espanya en els darrers mesos, amb magnífics resultats. El Comitè Internacional de Coordinació farà d'intermediari per informar els comitès nacionals i per les tasques de ravital·lament global que s'imposaran eventualment. Per altre costat, prendrà mesures immediates per ajudar els membres de les brigades internacionals que encara es troben als camps, i especialment pels que són de països feixistes i que no gaudeixen cap ajuda nacional. Aquest padrinatge deuria continuar per tots els refugiats en els distints països que els hagin acollit, utilitzant particularment els serveis tècnics de la Comissió Internacional de Ravital·lament.

Combatent les falses notícies i informant per tots els mitjans la opinió pública mundial sobre tot els esdeveniments i fets reals concernent a Espanya, sobretot en quan es referix a la vida social, la situació dels infants, dels presoners i sobre les repressàlies.

I fent del 14 d'Abril, aniversari de la República Espanyola, una JORNADA INTERNACIONAL DE SOLIDARITAT I D'ACCIO en favor del poble espanyol.

SEGUEIXEN LES PROTESTES

« Venyolguets companys: Degut a la situació creada la zona Centre-Sur com a resultat de la traïció de Casado, Besteiro, Miaja i companyia, que posa en perill la vida de milers i milers de patriotes que, sense dubte, seran entregats als piquets d'execució feixistes, l'odi central de les hordes feixistes nacionals i estrangeres causarà damunt els defensors de la nostra independència, mentre els traïdors de la Junta intentaran salvar llurs vides miserables.

Amb el propòsit d'aconseguir atenuar la repressió terrible que amenaça els patriotes de totes les tendències que han defensat fins els darrer moment la independència del nostre poble, un bon nombre de refugiades acollides a la Colònia de Vacances de Charquemont us demanem, que per mitjà del vostre periòdic feu alçar a tot el món la nostra

(Segueix a la pagina 7).

RECERCA DE FAMILIARS

Josep Girbau Tiana, Francesc Vall Porqueres, Pere Manyé Albertí i Francesc Carceller Carvera son pregats de donar llur adreça a Jaume Camps, Hôtel de la Poste, Toulouse (Haute-Garonne).

José Vidal Ducasi demana notícies de la seva companya Agustina Nogués i dels seus fills José Vidal Nogués i Maria Vidal Nogués. Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.-O.), camp n. 10.

Jaume Rufet i V. Inglés son pregats de donar llur adreça de Barcarès a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Florencio Obón i Joaquina Grasa demanen notícies de Jorge Pradals Marco (43 anys), Jesús Pradas Obón (16 anys), Lorenzo Pueyo Garcia (36 anys), Martina Obón Torralba (36 anys), Antonio Grasa Aguilar (45 anys), i els seus germans Vicente (42 anys), i Joaquín (38 anys). Escriure a Beynat (Corrèze) Refugiés Espagnols.

Es prega als refugiats els noms dels quals donem a continuació vulguin enviar llur adreça a Juan Janer Hugué, Camp de Concentration, 10 bataillon, 4 Compagnie, Mazerès (Ariège).

Sirja Sans Mantolin, José Ortolaz Server, Carmen Sacristan Garcia, Nicolás Martínez Trelles, Estelvína Fernandez Alonso, Juan Cruz Diego, Demetrio Aguirragoitia Altomaga, Angel Matabuena Arto, Genoveva Fernandez Viva, Ludevina Matabuena, Francisco Fernandez Ponce, Ovidio Ramos Ureña, Santiago Diaz Garcia, Faustina Vazquez Gonzalez, Manuel Abadía Beltran, Vicente Beltran Rafales, José Vazquez Melchan, Melchora Garcia Montella, Manuel Vidal Pons, Vicente Latorre Gartia, Dolores Arino, José Soriano Torres, Trinidad Soriano Rubio, Joaquín Soriano Rubio, Pedro Arribas Reyes, Raimundo Garcia Fernandez, Francisco Arnal Claveria, Pilar Laplana Bernat, Mariano Abadía Asin, Araceli Asin Val, Antonio Benabides Camacho, Brigida Camacho Sans, Adolfo Sarda Domingo, Francisca Tico Cami, Antonio Fort Berenys, Maria Insa Ferruz, Antonio Moragas Bellmunt, Teresa Nuvials Casals, José Font Mas, Manuel Font Vilà, Roberto Duxan Castany, Sebastián Castanu Gros, Clodoaldo Garcia Torres, Ramona Reyero Martinez, Anita Sanchez Fuentes, Lorentina Gonzalez Alonso, Isidro Baila Reinan, Teresa Valls Ballester, Antonio Estrada Torres, Amparo Porta Roger, Juan Jover Charles, Maria Lacruz Colom i Emilia Charles Gabarros.

Emilia Capella de Cussó demana notícies del seu cunyat Daniel Cussó Arnal (25 anys), evaquant de l'Hospital de la Bonanova (Barcelona). Escriure a Montesquieu-sur-Orne (Gers), Centre d'hébergement de réfugiés.

Julia Garcia Meras demana notícies de Fernando Garcia Meras, Pedro Pindodo, Fernando Pindodo, Octavio Gines Sancho i José Sangenies Gimesta. Escriure a Centre de Refugiés espagnols, pavillon 5, Ruelle (Charente).

Garmen Roig Centelles demana notícies del seu companya Antoni Tarragona Jau, (32 anys) i del seu cunyat Pere Ferrer Llubra (38 anys). Escriure a Cognac (Charente), 12, rue St-Martin, Ancienne Coopérative.

Dolores Batet Boqué demana notícies del seu company Josep M. Solsona Feliu (21 anys). Escriure a Cognac (Charente), 12, rue St-Martin, Ancienne Coopérative.

Pere Xargaió, Contreras, i Gispert, del Comité de Catalunya de la U.G.T. son pregats de donar llur adreça Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Josefina Prats Pujol demana notícies del seu company Antoni Aguilar Monclús (32 anys). Escriure a Cognac (Charente), 12, rue St-Martin, Ancienne Coopérative.

Pilar Solsona Feliu demana notícies del seu company Joaquín Pinteno Fernandez (31 anys). Escriure a Cognac (Charente), 12, rue St-Martin, Ancienne Coopérative.

Garme Roig Centelles demana notícies de la seva germana Maria Roig Centelles i dels seus fills. Escriure a Cognac (Charente), 12, rue St-Martin, Ancienne coopérative.

Juan Morenza Urquijo demana notícies de la seva companya Laura Tarnel Candela, i del seu fill Julian Morenza Tarnel (13 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), Ilot B., Infirmerie.

Juan Morenza demana notícies del Dr. Vinyals i la seva companya Quiteria Tarragó. Escriure a Barcarès (P.-O.), Ilot B., infirmerie.

Juan Picornell Femenies és pregat de donar la seva adreça a la seva germana, Llibertat Picornell Femenies. Escriure a Tomàs Moliner, Hôtel de la Poste, Toulouse (Haute-Garonne).

Francesc Vime Marimont demana notícies de la seva companya Josefa Busquets Valls (35 anys), i dels seus fills Josep Busquets (10 anys), Pilar Vime Busquets (6 anys), i Nuri Vime Busquets (2 anys). Escriure a St-Cyprien-sur-mer (P.-O.), camp n. 14.

Geoncia Picado Gonzalez demana notícies del seu company Dionisio Gonzalez Parros. Escriure a Rafael Ruiz, Saix (Tarn).

José Martell Lloret demana notícies de la seva companya Carmen Cardó Ballart i dels seus fills, José (17 anys), Ramon (12 anys), Carlos (10 anys), Carmen (8 anys), Pedro (5 anys) i Jorge (2 anys). Escriure a Argelès-sur-Mer (P.-O.), camp n. 6.

Manuel Híbermou Travesi demana notícies de la seva companya Encarnación Ruiz Bernabé (29 anys) i dels seus fills Matilde (8 anys), Manuel (6 anys) i Carmen (4 anys). Escriure a Argelès-sur-Mer (P.-O.), camp n. 8, poblacion civile 4ieme Milliard, groupe 32.

Miquel Raura demana notícies del seu fill Joan Raura Bisbal (11me Division). Escriure a Chalindrey (Haute-Marne), hébergement de Refugiés.

Angelita Suarez Gomer de Morata de Tajuña (Madrid), demana notícies del seu promès Daniel Martin Labranderó, 35 Division, 15 brigada. Escriure a la Cité Charmont par Noyseu-Segré (Maine-et-Loire), lettre A, n. 11.

Rosiat Serra demana notícies del seu promès, Teodoro Carrasco de la Villa. Escriure a Méry-sur-Seine (Aube), Hébergement de Réfugiés.

Manuel Guarné (20 anys), José Frias Bela (18 anys), Jaime Olica Camps, son pregats de donar llur adreça a Jaquína Guarné, Centre de Refugiés, Gaillon (Eure).

Faustino Gimenez és pregat de donar la seva adreça a Florencio Gallego Garcia. Escriure a Bram (Aude), quartier D, baraque 76.

Juan Sanmiquel Alexandre demana notícies de la seva companya Pepita Gras Sala. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E, n. 69.

Juan Casajoana Gasset demana notícies de la seva companya Maria Navarro, de la seva filla Maria Teresa Casajona Navarro, Filomena Vergés de Planas i de Jaume Planas Vergés. Escriure a Argelès-sur-Mer (P.-O.), camp civil n. 8, mil. 4.

Manuel Oliveras Galobart demana notícies del seu germà José Oliveras Galobart. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 2, rue 2, pavillon 55.

Juan Vallés Vallés demana notícies de la seva companya Teresa Fleix Balcells (37 anys), i del seu fill Olegario Vallés Fleix (10 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), camp provisoire n. 2, pavillon 165.

Maria Solanes Pernes demana notícies del seu germà Antoni Solanes Pernes, Ester Carretero Capó, Roser Solanes Faure, Ragelio Codern Sabanés, Josep Puig Vignetà, Maria i Carmen Castillon, Rosa Torà Gimenez, Antonio Boteller Delgado, P. Joan Rabassa, Francesc Arias Sarnat i Francisco Boteller Delgado. Escriure a Montigny-sur-Viergeanne (Côte-d'Or), Centre de Refugiés.

Miquel Galceran Jorba demana notícies del seu pare Miquel Galceran Matas (67 anys), de la seva companya Paquita Monné Subirana (32 anys) i de la seva germana Consuelo Galceran Jorba (31 anys). Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.-O.), camp n. 11, division 30, brigada 153.

Emili Torreguitart demana notícies de la seva companya Antonia Comas Pujol (20 anys). Escriure a Bram (Aude), camp de concentration, groupe 1, baraque n. 11.

Domingo Cunillé demana notícies de la seva companya Mercé Navarro Bielsa i dels seus dos fills. Escriure a Bram (Aude), camp de concentration, groupe n. 1, baraque 11.

Ramon Torrecilla demana notícies de la seva companya Maria Vives Marco i dels seus tres fills. Escriure a Bram (Aude), camp de concentration, groupe n. 1, baraque 11.

Carlos Forcada Subirats demana notícies de la seva companya Pilar Capdevila Ros (34 anys) i de la seva filla Carmen Forcada Capdevila (7 anys). Escriure a Agde (Hérault), camp n. 1, pavillon F n. 2.

José Catalan Blasco demana notícies de Guillermo Perez, Amparo Barberà, Amparín Perez Barberà, Salvador Perez Barberà, i Manuel Barberà. Escriure a Vernet-d'Ariège (Ariège), camp de concentration, officiers.

Paquita Puig de Molero demana notícies del seu company Juan Molero Abril. Escriure a Nogent-en-Vasigny (Haute-Marne), Colonie de Refugiés.

Manuel Alvarez Orihuela demana notícies del seu fill Manuel Alvarez Morilla. Escriure a Millau (Aveyron), Centre d'hébergement de Refugiés.

Salvador Ribas Garí demana notícies del seu germà Antoni Ribas Garí, José Galceran Cussó, i Eduardo Simó Noto. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 3, rue C., pavillon 65.

Garmen Martin Muñoz demana notícies del seu company Emilio Martinez Mendonza. Escriure a Vouzeron (Cher), Château de Vouzeron.

Miguel Baulo Pechs demana notícies de la seva mare Josefa Pechs Llop i de la seva germana Cinta Baulo Pechs. Escriure a Barcarès (P.-O.), Ilot M., pavillon 19.

Mariano Eras demana notícies de la seva companya Isabel Salvadó. Escriure a Barcarès (P.-O.), Ilot M., pavillon 19.

Miguel Pradells demana notícies de la seva companya Antonia Sabaté. Escriure a Barcarès (P.-O.), Ilot M, pavillon 19.

José Manuel Cartedo demana notícies de la seva companya Conchita Capilla Prades (31 anys). Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.-O.), camp n. 17.

Rita Domenjó Freixes i Rosendo Sarris Valls de Balaguer son pregats de donar llur adreça a Miquel Subirada. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Ernesto Roca Guilera demana notícies de la seva companya Ana Rafols Rafols (33 anys) i dels seus fills Geronimo (11 anys), Juan (8 anys), Pelegrí (5 anys), Elina (16 mesos) Roca i Rafols. Escriure a Barcarès (P.-O.), Ilot M, pavillon 19.

Antonio Suyro de la Fuente demana notícies de la seva companya Margarita Gonzalez Viñaga i dels seus infants Margarita, Maria Luisa, Albans i Julio Sueyro Gonzalez. Escriure a Barcarès (P.-O.), Camp n. I, pavillon 7, groupe I.

Juan Antonio Rodriguer Huertas es pregat de donar la seva adreça al seu germà Laureano que es troba a St-Cyprien-sur-Mer (P.-O.), camp 17.

Antonia Olmedo Villena (21 anys) i Ana Soler Rodriguez (45 anys) son pregades de donar llur adreça a Francisco Castillo Soler que es troba a Barcarès (P.-O.), camp 1, pavillon 31.

Rafael Domingo Sisart demana notícies de la seva companya Pepita Ariño Lecina (22 anys), i del seu germà Pablo Domingo Sisart (19 anys). Escriure a Agde (Hérault), Camp 1, baraque 1.

Francisco Moreno Martinez demana notícies de la seva companya Ana Lopez Borja. Escriure a Agde (Hérault), camp 1, baraque M 4.

Juan Alemany Roig demana notícies de la seva companya Josefina Romero Alvarez (21 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), camp provisoire 2, rue U, pavillon 31.

Manuela Gomez demana notícies del seu company Salvador Escanilla Diaz de Castellet de Llobregat i prega a Florencio Brito, Lucio Martin i Venceslas Sierre de donar-li llur adreça. Escriure a Viller-le-Pots (Côte-d'Or), Centre de refugiés.

Luis Alejos demana notícies de la seva companya Nieves Garcia Aaldana (23 anys). Escriure a Agde (Hérault), camp 1 B, n. 1.

Aurelio Arcelus demana notícies de la seva companya Pilar Larasa Agraz (26 anys). Escriure a Agde (Hérault), camp n. 1, baraque n. 1.

Francisco Pañella Segarra demana notícies de la seva companya Josefa Ferreras Begoña i dels seus dos fills. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Pascual Perez Briand demana notícies de la seva companya Dolores Hernando Pajares i dels seus dos infants. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Pedro Tost Puigbonet demana notícies del seu cunyat Valentin Carazo. Escriure a Saint-Lambert-en-Bujey (Ain), 6, quai Lucien-Franc.

Valentin Portet Orriol demana notícies de Jaime Bruguera, Ramón, Vicente i Dolores. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E, pavillon 71.

Eusebio Puiggros Charpen demana notícies de la seva companya Mercedes Esteves Malla i del seu fill. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Hte-Garonne).

Juan Llorens Ortiz demana notícies de la seva companya Vicenta Rigols Surià i dels seus dos fills. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Hte-Garonne).

José Parés Trenes demana notícies de Catalina Vilella Vilalta i de Miquel Parés Vialata. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E, pavillon 71.

Pedro Alonso Gonzalo demana notícies dels seus germans Constantino, Petra, Angela i Justina Alonso Gonzalez. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E, pavillon 71.

Emilio Planas Revenga demana notícies de Juan Planas Castro. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E., pavillon 71.

Juan Castells demana notícies de Juan Vendrell Soler. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E., pavillon 71.

Clemente Anglada demana notícies de José i Jaime Anglada Prats. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E, pavillon 71.

Jaim Ros Camprodón demana notícies del seu germà José Ros Camprodón. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E, pav. 71.

Angel Gomez Ruiz demana notícies de la seva germana Maria Gomez Ruiz. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp n. 1, rue E., pav. 71.

Ramon Mas Colomer demana notícies de la seva companya Eulalia Badia Belle (35 anys), Liberto Mas Badia (5 anys), Juan Mas Jané (61 anys), Teresa Mas Colomer, Ignacio i Jaime Mas Colomer. Escriure a Narbonne (Aude), Hôpital-Dieu Salle Sampol, n. 12.

Primitivo Garcia Garcia demana notícies de la seva companya Maria Escanilla Garcia del seu fill Francisco Garcia Escanilla i de la seva germana Francisca Garcia Garcia. Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.-O.), camp n. 12. Puesto de mando carabineros.

Lorenzo Bernat Andreu demana notícies d'Antonia Font Cruells (35 anys) i Carmen Marcos 4 anys). Escriure a Argelès-Plage (P.-O.), camp n. 7 bis.

José Creixans Bigorra demana notícies de Verónica Monteys Sodciol (35 anys). Escriure a Argelès-Plage (P.-O.), camp n. 7 bis.

Maximo Candela Anton demana notícies de Isabel Anton Aguilar (40 anys), Isabel (11 anys), Josefina (9 anys), José (6 anys) i Carmen Candela Anton (2 anys). Escriure a Argelès-plage (P.-O.), camp n. 7 bis.

Angel Ferrando Boix demana notícies de Rosita Vinyes Miret (27 anys), Montserrat Ferrando Vinyes (2 anys), Emilia Miret (55 anys). Escriure a Argelès-Plage, camp n. 7 bis.

Antonio Abella demana notícies de la seva companya Enriqueta Giró (35 anys). Escriure a Barcarès P.-O.), camp 3, rue B, pav. 41.

Ildefonso Perez demana notícies de la seva família Ana Gil Garcia (31 anys), Maria Perez Gil (7 anys), Magdalena Perez Gil (67 anys) Ana Perez Gil (26 anys), Ana Perez Gil (70 anys), Ana Ruiz Perez (25 anys). Escriure a Barcarès, camp 3, rue B, pavillon 41.

Antonio Fontanet demana notícies de la seva companya Dionisia Franco Callet (43 anys), i dels seus fills Andrés (16 anys), Conchita (14 anys), i Antonio (2 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), camp 3, rue B, pav. 40.

José Gutierrez demana notícies de la seva companya Lucia Corugo Zardoya (45 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), camp 3, rue B, pavillon 40.

José Canyillas demana notícies del seu germà Bonaventura. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp 3, rue B., pavillon 40.

Pio Ruiz demana notícies de la seva germana Felisa Ruiz Salazar (32 anys), del seu cunyat Julio Aparicio Perez (34 anys) i del seu cós Castor Gonzalez Yagué. Escriure a Barcarès (P.-O.), camp 3, rue B., pavillon 51.

Martin Cabanes demana notícies de la seva companya Nieves Codony Ginot (40 anys), i de la seva filla Carmen (17 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), camp 3, rue B., pavillon 53.

Josep Sendra Sisart demana notícies de la seva companya Teresa Guillemat Andreu, del seu fill Octubre Sendra Guillemat, de la seva germana Providencia Sendra Sisart. Escriure a Barcarès (P.O.), Camp Provisoire, 2, rue 1, pavillon 31.

José Le Rcys i Ramon Comellana Font son pregats de donar llur adreça a les seves companyes que es troben a Lahas pour Samatan (Gers), chez M. Barbarià François.

Francisco Contreral demana notícies del seu pare Francisco Contreral Arnaiz. Escriure a Gerbey-Chambertin (Côte d'Or).

Modesto Fustero Vived demana notícies de la seva companya Emelera Martinez Martinez (35 anys), dels seus fills Mercedes (10 anys), Aurelio (7 anys) i Luis Fustero Martinez (11 mesos) i la seva cunyada Mario, Martinez Martinez. Escriure a Barcarès. Camp n. 1, pavillon 18.

Maria Deulofeu demana notícies del seu company Juan Clua Escorihuela. Escriure a Clerfond-Ferrand (Puy-de-Dôme), quartier Gribeaubal, avenue Carnot.

Josefa Quintana demana notícies del seu company Florencio Moura Llobet. Escriure a Yudot (Seine-Inférieure), rue du Couvent.

Miguel Plannell demana notícies de les seves filles Pepita i Emilia Planell Aznaer (15 i 10 anys). Escriure a Saint-Godard (Loire), Sanatorium.

Emiliano Salvador demana notícies de la seva família Tornasa Sabaté, Trinidad Auba i Dolores Borrás. Escriure a Barcarès (P.O.), Ilot M., pavillon 19.

Gabriel Gali Montfort demana notícies del seu fill Emilio Gali Pinillas (6 anys), de la Colonia Infantil « Asturias » i del seu cunyat Eustaquio Pinillos Fato (39 anys). Escriure a Argelès-sur-Mer (P.O.), camp n. 6.

Jaime Serra Calceier demana notícies del seu pare Jaime Serra Sanchez. Escriure a Lourdes (Hautes-Pyrénées), Arts Religieux, rue des Pyrénées.

Angel León Camba demana notícies de la seva Mare Socorro Camba Rivaya (45 anys). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp n. 6.

Matias Nieto de las Heras demana notícies de la seva companya Fidela Maral Carrascal (34 anys). Escriure a Barcarès (P.O.), camp n. 3, Pavillon 5, rue A.

Luis Herros Martin demana notícies de la seva companya Dolores Riuz Cruzado (26 anys). Escriure a Florensac (Hérault), Hôpital.

Juan Lopez Ropero demana notícies de la seva companya Carmen Romero Fernandez (46 anys) dels seus fills Manuel (15 anys), Francisco (13 anys) i Carmen (16 mesos), Antonia Fernandez Ocaña (84 anys), Francisca Lolzano Martin (60 anys), Dolores Fuentes i Francisca Ribas Lozano (21 anys). Escriure a Saint-Victournieu (Haute - Vienne), Centre de Refugiés.

Primitivo Lorca Loyola demana notícies de la seva companya Antonia Marquina Artassui (26 anys). Escriure a Ramón Abella Aluma, Argelès-sur-Mer, camp n. 5 bis (P.O.)

Alberto Sanjuau Vargas demana notícies de la seva companya Luisa Requejo Sanchez (30 anys) i dels seus tres fills Alberto (9 anys), Luis (8 anys) i Santos (4 anys). Escriure a Anceno (Loire-Inférieure), refugiés espagnols.

Mariano Moreno Serrano demana notícies del seu amic Santiago Anglada. Escriure a Barcarès (P.O.) Camp provisoire, n. 2, rue 5, pavillon 140.

Jaime Lloret Barada demana notícies de la seva companya Prudencia Val Garcia (43 anys), Gregorio Lloret (19 anys) de la 60 Div., 84 Brig. 323 Bat. P.M., Joaquín Lloret (17 anys) i Jaime Lloret Val (13 anys). Escriure a Carcassonne, Hôpital Mixte, salle 5, lit 15.

Francisco Grau Algret, José Pla, Jaume Inglés, Carreras, Ruiz, Fonollosa, de Vilanova i Geltru ; Carme Estrany, Marie Palou, Juli, Gas par i Joan Barrás Ribera de Cornellà de Llobregat son pregats de donar llur adreça a Jaume Lloret Barada, Hôpital Mixte, salle 5, lit 15, Carcassonne.

José Prez Sanchez demana notícies de la seva família, Lucia Redondo Chamorro (50 anys), Lucia (30 anys), Antonia (18 anys) i Angeles Perez Redondo (14 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

Jesús Alvarez Vallina demana notícies de la seva família, Encarnación Ramos Perez (49 anys), Enedina (23 anys), Aurora (27 anys) i Angeles Alvarez Ramos (16 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

José Muzas Paniello demana notícies de la seva família Antonia Buil Cheser (40 anys), Josefa (18 anys), José (16 anys), Carmen (7 anys) i Eduardo Muzas Buil (9 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

José Muzas Paniello demana notícies de la seva família Antonia Buil Cheser (40 anys), Josefa (18 anys), José (16 anys), Carmen (7 anys) i Eduardo Muzas Buil (9 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

José Muzas Paniello demana notícies de la seva família Antonia Buil Cheser (40 anys), Josefa (18 anys), José (16 anys), Carmen (7 anys) i Eduardo Muzas Buil (9 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

José Muzas Paniello demana notícies de la seva família Antonia Buil Cheser (40 anys), Josefa (18 anys), José (16 anys), Carmen (7 anys) i Eduardo Muzas Buil (9 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

Policarco Anguera Fabrè demana notícies de la seva companya Encarnación Ferrer Armengol (46 anys), i dels seus fills Evaristo (14 anys), Jaime (12 anys), i Rosa (10 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 88.

Diego Lopez Riquelme demana notícies de la seva companya Cecilia Gumi (46 anys) i de la seva filla Cecilia (12 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 88.

Francisco Vilaró Ripoll, demana notícies de la seva família: Dolores Amorós Montagut (48 anys), i dels seus fills Estrella (20 anys), Gertrudis (18 anys), Francisca (16 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 88.

Fidel Barres Montesano, demana notícies de la seva família: Concepción Ferrer Fernandez (26 anys), i dels seus dos fills Fidel Barres Perez (5 anys), Pepito Barres Perez (2 anys). Escriure a Marmande, Hôpital militaire.

Eugenio Vela Ortega demana notícies de la seva família: Maria Vela Ortega (27 anys), Benito Vela Ortega (26 anys), Mariano Vela Ortega (16 anys) i Cipriano Abad Fernandez (22 anys). Escriure a Marmande, Hôpital Militaire.

Manuel Felu Cabriscol demana notícies de la seva companya Maria Santallucia Roma (37 anys), i del seu fill Manuel Felu Cabriscol. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 88.

Rafael Bermejo Barrena demana notícies de la seva família: Josefa Pfreberchuez Kulm (36 anys), i dels seus fills José (16 anys) i José-Maria (8 anys), Bermejo Pfreberchuez. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 94.

Luis Bardullas Andrés demana notícies de la seva família Matilde Crespo Estarrassell (46 anys) i Lidia Suibrachs Crespo (16 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 94.

Vicente Perez Echano demana notícies de la seva família, Odestina Fernandez Santiago (45 anys) i dels seus fills Melania (13 anys), Olvido (17 anys), Valenti (15 anys) i Amor (13 anys), Perez Fernandez. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 94.

Demogenes Dominguez Calvo demana notícies de la seva companya Carmina Gonzalez Sanchez i de llurs fills Angelina i Roberto Dominguez Gonzalez (8 anys i 20 mesos). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 94.

Manuel Lopez Espanadero demana notícies de la seva companya Concha Reyes Garcia (39 anys) i dels seus fills Manuel (11 anys) i Albina Lopez Reyes (3 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 94.

Jaime Tramunt Puig demana notícies de la seva família: Esperanza Costa Camps (50 anys) Maria Rodriguez Costa (24 anys) i Angeles Rodriguez Costa (21 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 94.

Vicente Biosca Riera demana notícies de la seva companya Julia Rifé Lausana (31 anys) i llur filla de 12 anys. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 94.

Prudencia Farré Maseras demana notícies de la seva família: Rosa Estruch Burgués (38 anys) i Dolores Burgués Carreres (70 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 94.

Juan Adunià Iuste demana notícies de la seva companya Luisa Cara Gallego. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 94.

Miguel Tramunt Puig, Raimunda Puig Cervelló (67 anys) i Dolores Tramunt Puig. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 94.

Cesar Juan Riart demana notícies de la seva companya Maria Barril Solà i dels seus dos fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 94.

José Tort Torres demana notícies de la seva companya Antonia Barros Rodriguez (28 anys) i de llur fill (2 anys). Escriure a Barcarès (P.-O.), Camp provisoire n. 1, rue D. pavillon 50.

Victoriano Alberola demana notícies del seu amic Nicasio Pay Pellicera, 68 brigada, 4ta companya. Escriure a Puget-sur-Argens (Var), Tuilerie d'Aire-Belle.

osé Castelao Perez (9 anys), de la Colonia Infantil « Pueblo de Cuba » es reclamant per la seva mare. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

José Asens Valera demana notícies de la seva mare Amelia Valera Lozano i la seva germana Rosa Asens Valera. Escriure a Bram (Aude), quartier G, pav. 118.

José Funes Santos demana notícies de la seva companya Francisca Gonzalez Calante i dels seus tres fills, Ana-Maria, José e Isabel. Escriure a Bram (Aude), quartier G, pav. 118.

Mariano Gimeno Gracia demana notícies dels seus fills Gregorio (14 anys) i José (9 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G, pavillon 118.

Antonio Serrano Ojalá demana notícies de la seva germana Teresa Serrano Olalla. Escriure a Bram (Aude), quartier G, pav. 118.

José Beltran Alvela demana notícies de la seva família: Jacinta Royo Aparició i de llurs fills José i Jacinta Beltran Royo. Escriure a Bram (Aude), quartier G, pav. 118.

Juan Cuadrat Perqueras demana notícies de la seva companya Maria Beltran Bovet. Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 118.

Vicente Fuster Torres demana notícies del seu fill Pedro Fuster Ros. Escriure a Bram (Aude), quartier G., pav. 118.

Joaquín García Morales demana notícies de la seva companya Joaquina Vallol Diaz i dels seus quatre fills Joaquin, Julia, Herminia i Maria. Escriure a Bram (Aude), quartier G pavillon 118.

Miguel Gascon Navarro demana notícies de la seva companya Teresa Leal Mallés, de llur fill Miquel i de Paca Jarque Leal i Pilar.

Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 118.

Casimiro Marceu Bagues es pregat d'enviar la seva adreça al seu germà Julian. Escriure a Bram (Aude), quartier G., pav. 118.

Miguel Escorihuela Guitarte demana notícies de la seva família Antonia Guitarte i Antonio i Carmen Escorihuela. Escriure a Bram (Aude), quartier G., pav. 118.

Paquita Ubac demana notícies del seu cunyat Ramon Cornellana Font. Escriure a Solliers-Ville (Var), chez Madame Simon.

Joaquin Valentin Plajas demana notícies de la seva mare Concepción Plajas Aguilar, i de la seva germana Engracia Valentin Plajas. Escriure a Cerbère (P.-O.), impasse Riberal.

Antonio Gonzalez Arbez demana notícies de la seva companya Antonia Olano Amiano i de llur filla Soledad Gonzalez Olano. Escriure a Bram (Aude), quartier G., pav. 118.

Julian Marcés Bagües demana notícies de la seva companya Bernarda Murillo i llurs filles Emilia, Eloi, Mercedes i Carmen. Escriure a Bram (Aude), quartier G., pav. 118.

Per a tota mena d'informacions i recarques adreçar-se a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Americà i Africa Borricón Fernandez, pels seus germans Tresa i Evelyn que es troben en companyia d'Elvira Lafuente Obraya i per Pere Pinart Casas (Tinent).

Trinitat Marin, pel seu cunyat Maria Font Bes.

Antonia Codina Vivés, pel seu marit Philipp i pel seu germà Joan.

Filomena Ferdies Badera, pel seu marit Pere Rué i el tinant Oto (polacs), Jesus Badera Solan i Josep Maria Abadia.

Tomàs Bardónaba Sierra, pel seu pare Tomàs.

Joaquina Lloret, per la seva germana Paquita i el seu cunyat Valerià Gomez (cec de guerra). Adreçe-vos a Astille par Cosse-le-Vivien (Mayenne).

Casimir Calligo, pregunta pel seu fill Manel Callizo Planes.

Asumpció Forn Moreno, pel seu espòs Tomàs Quin tero Martinez.

Matilde Chesà pel seu marit Alfred Perez Guyo i per Antoni Nadal.

Emilia Callizo, per Pedro Gardia, Carme Ges Oró, Josep Font Ribas, Josep Trave Mitjavila (27 div.) i per Salvador Bravo Torres (60 div.).

Tresa Grifoll, pel seu fill Josep Miquel (77 div.).

Maria Candela, per Isabel Bueno i fills i Angel Pacheco.

Joan Femenias Ballester, pels seus fills Miquel i Dolores i pels seus nets Dolores i Joan A. Gonzalez Femenias de 6 i 4 anys de la Colonia Aju infantil de Tondera.

Flora Santiago, per Albert Soles Dominguez.

Esteve Malpartida, pel seu fill Joan, per Josep Maria Malpartida Carteira, Josep Gimenez, Engracia Resina, Lucio Gonzalez i Ramon Esquimar.

Consol Zudaire, per Florentí Santafé.

Leonica Rosina, pel seu pare Felip Rovira Gimenez, Angels Marino Comas, Jaume Gran, Ana Verdager, Doria i Carme Artigas Busquets.

Angela Compte Lliura, pel seu germà Francesc i per Joan Llopart. Adreçe-vos a Ecoles Le Palais (Haute-Vienne).

Els refugiats que es troben a Maison St-Vincent-de-Paul, Treboult (Finistère), demanen noves dels seus familiars i amics:

Neus Badia Costan desitja saber el parador dels seus fills Antoni (15 anys), Recoredo (12 anys) i Rosiat (6 anys) i pel seu marit Josep Moncafé.

Alfonsa Blanca pel seu marit Manel Ribera Avenal.

Isabel Gomez Rodriguez, pels seus fills Antoni (10 anys) i Joaquim (7 anys).

Zeneira Gomez Brabo, pel seu marit Pelay Mansilla Abril.

Carme Gomez Brabo, pel seu marit Daniel Luque Gomez.

Encarnació Lopez, pel seu marit Leandro Toledo Tellas.

Ana Parrado Serrano, pel seu fill Lluís Sanchez.

Bernarda Ramón Garcia, pel seu fill Pere Martin i el seu cosí Josep Ramón Molet.

Fidencia Saez Saez, per Eutasio Gonzalez i Diego Airas.

Aristela Troyano, pel seu fill Antoni de la Torre Brabo.

Maria Villalobos Puyal, pel seu germà Eusebi.

Els refugiats a Douarnenez (Finistère), Hôtel du Commerce, demanen noves de llurs familiars i amics:

Enriqueta Barron Lopez, pel seu germà Joaquim.

Lola Fernandez, per Jacint Samper Perez.

Trinitat Hernandez Martinez, per Marino Banon Lopez.

Mercedes Hernandez, per Francesc Ricar Aguilal.

Teresa Sanchez Garcia, per Juan Franco Sanchez.

Enriqueta Carbonell, pel seu promès Felix Masana Castellvi (27 Div.).

Luz Gonzalez, per Alvar Martinez Campos (26 Div.). Adreçe-vos a Colonia Infantil Refuge, Nogent-en-Bassigny (Hte-Marne).

Antonia Comorera, desitja saber on és troba el seu germà Manel. Adreçe-vos a M. Dominique Cervera, 160, Rue St-Martin, Paris (4^e), pour donner à Mlle Antoinette.

Teresa Murcia Martinez, pel seu marit Eduard Piñana Segado.

Juan Ramon per la seva germana Juanita.

Maruja Cortina, pel seu germà Antoni.

Elena Vigil, per Paco Vallo. Adreçe-vos a Magnac-Laval, Refuge d'Espanyols (Hte-Vienne).

Aurora Frances Pedrosa, pel seu marit Lluís Garcia Rodriguez.

Victoria Frances Pedrosa, per Pascual i Luzdivina Alvarez.

Manel Vives Cortiella, pel seu fill Manel.

Catalina Rcell Jerdi, pel seu germà Ramón i per Josep Gual Sarroca. Adreçe-vos a St-Léon-sur-Vézère (Dordogne).

Antonio Soto Cabria, del camp de concentració d'Argelès-sur-Mer (mutilat), pregunta per Pilar Amo Hermosilla.

Teresa Alvarez de Tortón, demana el parador de las sevas filles Carmina i Alvarez de 7 i 4 anys, que es trobaven a les Colònies Infantils de la Residência de la Garriga (Barcelona). Adreçe-vos a Teresa Alvarez, Rue Basse, Tarrascon (Dordogne), casa de Gumersindo Gonzalez.

Maria Masden que es troba en Chez de Réfugiés Espanyols, Montesquieu - sur - Losse (Gers), demana noves de Josep Bas, Josep Martorell, Pere Hernandez, Eloy Cantera, Josep Lanarca, Aleixandre Groixat, Pere Nadal i Martin Abades (11 div.).

Antonia Lario Diaz, amb un nen d'un any pregunta pel seu marit Bartolome Andreu Sanchez.

Maria Tutusan, pel seu cunyat Carles Quintela Lopez. Adreçe-vos a Ancienne Poste, Guéret (Creuse).

Francisca Mateu pregunta el parador del seu marit Bartomeu Arnau Torres i pel seu fill Joan Arnau i Mateu.

Juanita Palacios, pel seu company Eduard Oliaga Adreçe-vos a Villa de Brest, Colonia de Vacances, Prospoder (Finistère).

Rosiat Comama la pregunta per Pere Bernades Ribas.

Encarnació Navarro, per Manel Cartre Gimenez, Ramon Quintana Pujol i per Josep Vilas. Adreçe-vos a Refuge Espanyol, Font-les-Rousses (Jura).

Unes companyes refugiades a la Mairie d'Arèze (Gard), demanen noves dels seus familiars i amics:

Maruja Sen Rorrijos, per Ferran Baringué Millat i Josep Aymami i Serra.

Victoria Pujalar Amat, per Joan Pujolar Marich i Nuri Pujolar.

Helena Martínez Garcia, per Pilar Crepo i Domenech.

Magda Garcia Marin, per Antoni Garcia Martinez i Arcadi Sola i Planell.

Rosa Agramunt Atmeller, per Emili Bagües.

Pilar Sen i Torrijos per Vicens Climent.

Jose Montero Alvarez, refugiat al camp civil, 40 millar, grup 31 d'Argelès-sur-Mer, demana noves de la seva companya Asunción Cortés Sandro amb els seus fills Rosari i Pepito.

Merce Massaneilla, demana noves del seu pare Pere.

Elisa Colmeda, pel seu pare Felix. Adreçe-vos a la redaccio de « Solidarité ».

Concepció Ramos Jorda, refugiat a La Boueire (Landes), desitja sapiguer el parador dels seus fills Concha, Vicens i Carme (Colonia Infantil Llavaneras de Montal).

Vicens Bas Soriano, del Camp n. 13 Agrupacio ferroviaris, grup 12 de Saint-Cyprien, pels seus fills Concha, Vicens i Carme.

Un grup de refugiades, a Hôtel Villias (Aube) pres Troye, demanen dels seus familiars i amics:

Maria Pamies, pel seu marit i germans Claudi i Josep Pamies Odena.

La germana d'Artur de las Heras Lopez demana per aquest.

Artur de las Heras Rodriguez, es pregat d'escriure a la seva filla Lolita.

Teresa de las Heras Lopez, pel seu espòs Cesar Gutierrez Martin.

Domenech Segarra Esquerdo, es pregat d'escriure a les seves germanes Maria i Angeleta Emerida i Carme Suarez Sanchez, per la seva germana Covadonga i Camilo Zaspico.

Lola de las Heras, per Delia Garcia Cango amb cinc nets, Antoni, Lluís i Geronini Baro Garcia, Salvado i Concha Camargo Gomez, Josefa Gomez Martinez, Juana Lopez Zamora, Clara Aragones Piñol, Pilar Vicenta, Ana Codornin i Manolo Gomez.

Maria i Angela Segarra, pel seu oncle Francesc Anton.

Germa Conde Gil, del camp n. 13 de Saint-Cyprien demana noves de la seva esposa Carme Nelasco Riancho amb la seva filla Zulima.

Anita Besane Isusi, refugiat a Notre-Dame-des-Douleurs (Hospital) Lourdes (Htes-Pyr.) desitja sapiguer el parador de Antoni Casans Ledesma, 57 anys (mestre).

José Mateo Robles, del camp n. 13 de Saint-Cyprien, demana noves de la seva esposa Esperança Diez-Lozano amb els seus fills Esperança i Josep.

Pilar Solsona, pel seu marit Joaquim Pinteño Fernandez.

Jcsefa Prats, pel seu marit Antoni Aguilar Mancus.

Lola Batet, pel seu marit Josep Ma Solsona Felu. Son pregats d'escriure-tots tres a Pilar Solsona, 12, rue San-Martin. Cooperativa. Centre de Refugiats Espanyols, Cognac (Charente).

Maria Vila Compte, desitja saber el parador de Lola i Joaquina Tura Marti, Lola i Maria Junca Riu, Salvado Compte Pujolar i Angel Gomez (43 Div.).

Florentina Canbis Amat, per Octavi Pujades (43 Div.). Adreçe-vos a Mairie Pithiviers (Loiret).

Els refugiats al Hospice Departamental des Vieillards du Mans (Sarthe) desitjen saber noves dels seus familiars:

Albina Fernandez, pel seu germà Eliseo.

Matilde Sanchez, per Maria Luz Garcia (de Asturias).

Enriqueta Cofan Nicolau, pel seu german Josep i la seva mare Neus.

Maria Tresa Ingles, per la seva germana Josefa. Escriu-re a Montesquieu-sur-l'Osse (Gers).

Leonor Rodriguez, pel seu marit Antoni Borrás Buisant. Escriu-re a Centre d'Accueil de Réfugiés Espanyols, Pontarlier (Doubs).

Isidra Martinez i Electra Nebot, refugiades a Hospice de St-Joseph a Ossun (Htes-Pyr.) demanen noves de llurs marits Eloi Gonzalez Andreu i Aleix Marti Serra i pels com-

panyes Evarist Masip Bargallo, Octavi Tolbia i Francesc Figueras de Ulldemolins.

Henri Ventura, Maison Pradens, Saint-Florent sur-Auzonnet (Gard) demana noves del seu fill Joan Ventura Serrall i Ramon Fraile (32 Div.).

Laurentina Gonzalez Alonso, Colonia de Refugiats Provençeres-sur-Meuse, par Montigny-le-Roi (Hte Marne) desitja saber el parador des companyes Miquel Sanchez de la Fuente, Felicimo San Martin del Valle (32 Div) i Enric de la Torre Castro-Urdiales.

Gloria Barona Rojas, Refuge Queuerm-en-Roscanvel (Finistère) desitja saber el parador del seu fill Miquel Toldra de 15 anys.

Silveri Tarrago, chez Duberger, 57, rue Gambetta, Condom (Gers) demana noves dels seus fills Isabel i Jordi de 12 i 9 anys.

Maria Clotent Dalman i els que segueixen refugiats a Pompadour (Corrèze), Mme Vve F. Villepreux, demanen noves dels seus familiars. Maria Clotent pel seu promès. — Teresa Malmou Abella pel seu espòs Matias Clotent i la seva filla Cati de 20 anys. — Mundeta Casas pel seu espòs Josep Anton Rosic i la nena Colona Cartaña Fortuny de 8 anys pregunta per la seva mare Isabel Fortuny Abia.

Merce del Ric, demana noves del seu espòs Joan Acosta Ruiz. Escriure a Refuge Lavacap Pavie (Gers).

Pilar Gimenez Ortega, del Refuge de Seur (Loiret-Cher), demana noves del seu fill Pere Perez Gimenez (26 Div.).

Tresa Morera Moya, refugiada a Mayet (Sarthe) desitja sapiguer el parador del seu pare Ernest Morera.

Del Refuge de dones espanyoles, Hôtel Dupont, Pontduvre, Charente, demanen noves dels seus familiars: Concepció Pujol Mestres per Josep Carbonell Pinen i Josep del Pino. — Angela Mateu Ibars, per Julia Escarpa. — Loreto Mateu Ibars, pels seus germans Francesc i Antoni. — Dionisia Perez Navas, per Jesus del Blanco, Josep Siro Maria i Guillem Ferrer i Puicerós. — Francisca Rodrigo Sancho pel seu germà Tomàs.

Joana Angulo Sanchez, desitja sapiguer el parador de les seves filles, Encarna i Angelina Rodriguez, de 12 i 10 anys. Escriure a Hérimoncourt.

José Moris desitja saber on es troba el seu fill Manel. Adreçe-vos a Château de Salorges par Carency (Nièvre).

Els refugiats a Gare de Sans, a Nogent-sur-Seine (Aube), desitjen saber el parador dels seus familiars:

Adela Lasheras, per Agustí Corbera Perez, Manel Perez Cortés, R. Ezequiel Roch (tots de la 27 div.), i Maruja Ayala. — Rosari Falagán Meabe, per Isabel Azuara, Magi Vidal, Fidel Loizaga Zamarripa, Lluís Alcalde, Ramón Farerons i Pepita Rius de Borjas. — Pilar Juste, per Ildefons Herradón Juzgado. — Crencencia Nombela per Marti Fuste. — Lucia Marañon, per Emiliano Corres Marañon de 17 anys, Joan Cifuentes, Felix Bedran (17a Bda), i Lucas Sanchez Garrido. — Leonor Corres Marañon, per Rafael Cebrían. — Gregori Falagán Luengo, per Hermina i Maria Falagán Meabe i Josep Martin (18 C.).

Ana Perez Mari de Costa, per el seu germà Ferran (carabiner) amb la seva dona Pepita Paris Brun. Escriure a M. Dours, Montréal-du-Gers.

Any Fernandez Alvarez, Piegut Pluviers Casa Refuge (Dordogne), per Josep Vela Tamohasa (ferit).

Joan Cazadella, per Maria, Margarida, Remei i Josep Cazadella i Cala. Escriure a Lacanjamet par St-Estèphe (Dordogne).

3 companys de la Maison des Réfugiés, Piegut (Pluviers) Dordogne, demanen noves dels seus familiars: Joan Agullé Muniéte, pel seu germà Antoni, que fa 20 anys resideix a Frana. — Julia Diaz Arboleya, per les seves cosines Zara i Maruja Garcia Noval. — Maria Benitez Moreno, per la nena de 5 anys Juanita Mateu Benitez, el nen Josep Mateu Benitez de 13 anys i pel seu fill Manel Mateo (32 div.).

Joan Blasco Blasco, Camp Saint-Cyprien n. 13, grup de ferro-viaris, demana noves de la seva esposa Magdalena Riba Vilar amb les seves filles Tresa i Rosa.

Maria Carranza Vidal amb 3 filles demana noves del seu espòs Ramón Roig Castella.

Cinta Pla Lucha, pel seu marit Josep Vonabila Vilanbi. Adreçe-vos per amb dues a Chez de Sonza a Vignory (Hte-Marne).

Enric Deza Canceleda, desitja saber el parador de les seves filles, Josefa, Petra, Maria, Manela i Josefa Aragón Deza. Escriu-re a Centre de Réfugiés, route de Nevers, Beller (Hte-Vienne).

Francisca Torres Termens pel seu marit Joan Bonastre i el seu fill Pere.

Rosalía Sanchez, pels seus fills Josep i Pere Gimenez i filla politica Tomase Aval. Adreçe-vos per amb dues a Madame Le Rest, 15 rue Saint-Esprit, Lesneven (Finistère).

Lola Torradas, desitja sapiguer noves de la seva mare Josefa Barrera, el seu germà Jaume, Manola Villar, Emi Rovira, Josep Puig Domenech i Ramon Sorribas Marqués.

Cinta Segura, pel seu germà Joan, Ramona Santaulalia, Matilde Puig i Tresa Palan.

Eugenia Valero, pels seus germans, Anton, Eduard i Joan, el seu company Pere Solé i els seus fills Pere i Josep de 11 i 8 anys de la Colonia « Marti Julia ». Adreçe-vos a Brive la Gaillarde, Corrèze.

Els refugiats de Mirande (Gers, demanen noves dels seus familiars i amics:

Aurora Essop Vilà del seu marit Pere Herrera Vernet de la 34 divisió, 218 brigada, al seu cunyat Antoni Herrera Vernet i a Francesc Boret i Hugué.

Presentació Sunyer Garreta, busca al seu oncle Marian Sunyer Salvador de la 45 Divisió.

Remei Benavent Ramon s'interessa per Maria Panet de Benavent.

Carme Ducassi busca a sa germana Paquita Benavent, a Antonio Ducasi, soldat, i a Baltasar Ducasi.

Angeles Capetillo Zorrilla busca a Leandro Minguez tinent de Caballeria del 12 Cos. a Antonio Blanco Cebrían, cap de transmissions del 12 Cos i a Antonio Brotons, tinent de 12 Cos.

Carme Delsaz i Delsaz busca al seu marit Antonio Fernandez Granados i a Estaquio Manzanares Martin, del 1er grup d'assalt, la Ca.

Genoveva Sanchez Garcia busca al seu fill Miguel Gimenez Sanchez, metal·lúrgic.

Josefa Zorrilla Area, busca al seu fill Manel Capetillo Zorrilla i a sa filla Margarita.

Mariana Quer Valentines busca al seu fill Felix Bonastre Quer i a Josep Bonastre Quer, 104 brigada, 414 bon, 4a ca.

Antonia Bonastre Quer busca a Josep Maria Angueo Almedo, sargent d'artilleria.

Delia Bonastre Quer busca a Ramon Morell de la 27 divisió, Comissari de la 2a Ca, 123 Bda, 492 Bon.

Maria Prats Baltà busca al seu marit Pau Queralt Mesalles, a la seva germana Madalena Prats Baltà i al seu oncle Manuel Baltà Miró.

Gabina Antruejo Garretas busca a Eduardo Herrero Antruejo.

Maruja Alonso Feijó a son marit Antonio Fernandez Martinez del cos de tren.

Eloisa González Sarasa, al seu nebot Julian Rivero Navas i a Candida González Villoslada, al seu nebot Simon Bernardo Dominguez.

Julia Medrano Ayala, als seus germans Beas i José de las Compañias d'Explotación ferroviaria i a la seva familia i a Manuel Ramos Medrano de Sabadell.

Magda Clandret Franco busca a Josep Maria Lartigan Batlles, xòper de Carabiners.

Concepció Gibert Sabsas a Angel Granell, de les forces blindades de Catalunya, i a Faustí Galego Just del Centre d'observació de la D.E.S.A., 13 bateria.

Josefa Gual Pascual, busca als seus fills Juan Altet Gual i a Josep, C.P. de F. d'artilleria.

Rosari Pardo Martinez busca a Josep Julià Comas, mecànic del Parc Mòvil, guardià de Seguretat i al company Salvador Ocanya, 133 Bgda.

Encarnació Campuzano Rojo busca al seu marit Antonio Montoro Martinez i al seu fill Joaquim.

Lluisa Peiris Isern demana noves del seu pare Esteve Peiris i del seu germà Jaume.

Marianna Hernández, recerca al seu marit Antoni Cavallé Tsern i al seu fill Antoni.

Maria Queralt Aluja, busca a Josep Cerda Ribalt del 18 Cos d'Exèrcit.

Trinitat Alujas Sans recerca al seu marit, Roc Queralt Mesalles.

Els refugiats d'Essonralboeuf - Gimont (Gers) demanen noves dels seus familiars i amics:

Ferran Quero Garcia demana noves de Pau Pontfria.

Toribio Vall Vall busca al seu gendre Joan Sugranyes del 56 Batalló de Fortificacions i a Josep Vall i Vives.

Maria Perales Mollà al seu germà Higinio de l'Agrupació Nord la Bateria Montaña i a Josep Marques Silvestre del cos de Tren.

Herminia Fernández Martínez a Antoni Gallego Alvarez.

Miquel Borrat Ignasi al seu nebot Manel Redon Tarque.

Marian Vergés Hernández a Josep Garabé, Marian Del Caso de la 26 Divisió, 121 Bgda i a Manel Vergés de la 30 Divisió.

Josep Gil Barca a Antonia Calzada Aranda.

Manel Javen Gonzalez a Maria Tijejas Martinez i a Teodoro Tijeras Serrano.

Teodora Ferrán Martín a Josep Ruiz González.

Aurina Diaz Garcia a Aurelia Garcia Carrió.

José Llerande Pandiella a Josep Antoni Llevande Segura de les bateries antiàeres i a Jordi Llevande Pandilla ferit a Barcelona.

Pere Martínez Bermejo a Florentina Sagristan Hernández.

Alfred Andrés Santos de Gijón busca a Carme Miranda Gallego i a la seva filla Rosari.

Els refugiats de Salle-la-Sourge (Aveyron) demanen noves dels seus familiars i amics:

Carme Gutierrez Onya de Barcelona recerca Maties Belmonte, agent de policia.

Rosari Ruiz Garcia, al seu marit Julio Redondo Saez, tinent de carabiners.

Pilar Garcia Juste al seu marit Enric Garcia Ordunya, i als seus germans Josep i Francesc.

Rosa Girona Borràs de 49 anys de Sadurn d'Anoia al seu fill Fermí Bel Girona, soldat de la 30 Divisió i al seu nebot Ramir Girona Bel de la 27 Divisió.

Esperanza Carbacho Ribá, al seu fill Josep Guiterrez Casbacho, soldat de la D.E.C.A.

Assumpció Velasco busca a les seves germanes Jesusa i Dionisia.

Carme Gonzalvo Llanbric, al seu germà Joan, ferit.

Conya i Aurora Borrès Earrachina, al seu germà Joan, guardià d'assalt i a la seva cunyada Angelina Fuminaia Soto.

Dolores Montero Jorge, al seu nebot Eduard Vigiñ Santianes, tinent, i a Aurelia i Guadalupe Nosti de Gijón.

Mercedes Rodríguez demana notícies del seu germà Manuel Rodríguez Trilla (17 anys), del Cos d'Assalt. Escriure a Piney (Aube), Centre de Refugiats.

Dolores Santos Barroso demana notícies del seu company Luis Franco Campos del Cos d'Assalt. Escriure a Piney (Aube), Centre de Refugiats.

M. Puig Gasulla demana notícies del seu fill Manuel Puig Mercader (62 anys) del Cos d'Assalt. Escriure a Thiverny (Oise), C. de Refugiats.

Dolores Campos demana notícies del seu compa-

ny José Puig Gené. Escriure a Piney (Aube), Centre de Refugiats.

Maria Sanahuja demana notícies del seu company Antoni Abad Bravo. Escriure a Piney (Aube), Centre de Refugiats.

Ramona Santaaulalia demana notícies de Josep Camps Mateu. Escriure a Barneville (Manche), Hôtel Bellevue.

Dolores Juan Pignáné demana notícies del seu promés Andrés Pitarch. Escriure a Magnac-Laval (Haute-Vienne), Refugiats.

Manuela Colca Casas demana notícies de la seva familia: Mariano Colca Corolla, Juana Casas Castellón, Antonio Colca Casas (Joquina Colca Casas, Pascual Rojés Cabós. Escriure a Magnac-Laval (Hte-Vienne), Refugiats.

Maria Tornado Calleja demana notícies de la seva mare Maria Petra Torrado. Escriure a Magnac-Laval (Hte-Vienne), refugiats.

Matilde Puig Agustí demana notícies dels seus tres cunyats José, Juan-Guillermo i Pelegrin Cervera. Escriure a Magnac-Laval (Hte Vienne), refugiats.

Carmen Valverde Borja demana notícies del seu germà Prudencio Valverde Borja i de Pedro Muñoz Borja. Escriure a Magnac-Laval (Hute-Vienne), refugiats.

Maria Castillo Montiel demana notícies del seu fill Angel Rodriguez Castillo. Escriure a Magnac-Laval (Hte-Vienne), refugiats.

Antonio Roda Pons demana notícies de la seva familia: Dolores Borrull Barceló (21 anys), Ramon Rada Ramón (74 anys), Antonia Pons Mulet (19 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Jaime Arrufat Tarragó demana notícies de la seva companya Carmen Vallespi Puig (45 anys) i del seu fill Antonio Arrufat Vallespi (15 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Ramon Suñiné Farré demana notícies de la seva companya Pilar Juarros Sanmpet (38 anys), i de llur fill Marco Suñé Juarros. Escriure a Bram, quartier E, pavillon 84.

Angel Pacheco Solé demana notícies de la seva companya Isabel Bueno Mantas (35 anys) i de la seva cunyada Teresa Juarros Samper (45 anys). Escriure a Bram quartier E, pavillon 84.

José Lopez Fernandez demana notícies de la seva companya Rosario Fernandez Palomas (38 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Bernabé Ferran Roig demana notícies de la seva companya Paula Barberá Joern (36 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Juan Quiles Andrés demana notícies de la seva companya Pilar Campos Izquierdo (36 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier 1, pavillon 84.

Marcelino Arnos Mesa demana notícies dels seus germans Francisco i Domingo (31 i 38 anys) Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Mariano Soler Niubó demana notícies de la seva companya Ana Rodriguez Fernandez (39 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Francisc Pujades Balaguer demana notícies de la seva companya Montserrat Barberá Isern (47 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 84.

Primitivo Hervás Carrillo demana notícies de la seva companya María Gonzalez Arana (40 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E pavillon 84.

Angel Guinea Crespo demana notícies de la seva companya Aurora Abregó. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 86.

Geronimo Padaderas Vegas demana notícies de Margarita Podaderas Romero. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 86.

Gregorio G. Tello Diaz demana notícies de la seva familia Concha Segovia i llurs fills Baldomera, Librada i Rosario. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 86.

Francisco Campony Garcia demana notícies de la seva familia Manuela Barrientos Murillo i llurs sis fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 86.

Fortià Matabosch Serratos demana notícies de la seva companya Bonaventura Farré Sullà (37 anys) i de la seva filla Lidia Matabosch Farré (17 nys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

Zacaries Càmara Orrillo demana notícies de la seva companya Emilia Gala Gomez (40 anys) i dels seus fills Rocio Càmara Gala (14 anys) i Purificació Càmara Gala (12 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

Justo Chincolla Torrés (16 anys) demana notícies de la seva mare Dolores Torres Moreno (43 anys) i dels seus germans Antonia (12 anys), Josefa (9 anys), Antonio (7 anys) Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

Antonio Cabrera Reyes demana notícies de la seva companya Ana Sedas Macho (50 anys), de la seva filla i de la seva neta. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

Salvador-Enrique Garcia Garcia demana notícies de la seva familia: Paula Carpi Garcia (29 anys) i de llur fill Luis-Enrique (7 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

Miguel Garcia Toro demana notícies dels seus familiars: Manuel Garcia Requeno (62 anys) Josefa Toro Martinez (55 anys), i de la seva companya Antonia Moreno Navarro (18 anys). Escriure a Bram (Aude), quartie E, pavillon 91.

Rafael Alba Luque demana notícies de la seva companya Teresa Corbacho Hernandez (34 anys) i de llurs fills Josefa (6 anys) i Antonio (4 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

Antonio Estrada Reyes demana notícies de Julia Viñas Llador (23 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 91.

José Larbi Carresras demana notícies de la seva companya Francisca Rubió Gracia i dels seus tres fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Manuel Sanz Allueva demana notícies de lese seves filles Josefa i Carmen Sanz Plon. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Vicente Lopez Buenafuente demana notícies de la seva companya Consuelo Alvarez Garcia i de les seves tres filles. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Juan Canavas Marin demana notícies de la seva companya Josefa Gimenez Albadalejo i dels seus quatre fills. Escriure a Bram (Aude), Quartier E, pavillon 87.

José Ramón Varela demana notícies de la seva companya Maria Mallo Garcia i de llur filla. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Eduardo Melin Tevetherin demana notícies de la seva companya Francisca Juvé Veiras i de la seva filla Maria. Escriure a Bram (Aude) quartier E, pavillon 87.

Gregorio Rubio Gracia demana notícies de la seva companya Manuela Garla Sallas i dels seus dos fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E., pavillon 87.

Juan Rmorés Grassa demana notícies de la seva companya Josefa Llori Bruxens i dels seus dos fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Luis Suarez Garcia demana notícies de la seva companya Luz Perez Menendez i de llurs cinc fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Miquel Guarro Prat demana notícies de la seva companya Clara Bastans Villa i de llurs dos fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

Anastasio Fernandez Fernandez demana notícies de la seva companya Carmen Povedano Reina i de llurs quatre fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 87.

José Giovanini Pedemonte demana notícies de la seva companya Antonia Jardín Zamora (45 anys) i dels seus sis fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Antonio Lopez Aalcón demana notícies de la seva companya Carmen Martín Cabrera (40 anys) de la seva mare, de la seva germana i els seus dos fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E., pavillon 82.

Cesar Lopez Alvarez demana notícies de la seva companya Germana Alvarez Vazquez (40 anys) i dels seus dos fills de 15 i 19 anys. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Felix Colomeda Sastre demana notícies de la seva filla Elisa Colomeda Mosafont (25 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Manuel Perellada Midjans, demana notícies de la seva germana Josefa Perellada Midjans (39 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Celestino Rojo Martinez demana notícies de la seva companya Leonor Matas Garcia (36 anys) i de llurs fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Antonio Torné Gamarró demana notícies de la seva companya Eulalia Donaire Ribera (39 anys) i dels seus tres fills, 11, 12 i 17 anys. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Basilio Gonzalez del Sol demana notícies de la seva companya Asuncion Moldano Estepa (35 anys) i dels seus dos fills de 6 i 10 anys. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

José Guillemot Cardona demana notícies dels seus dos fills de 23 i 20 anys. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Francisco Vazquez Lopez demana notícies de la seva companya Agustina Vuelta Velaco (27 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 82.

Carmen Gonzalez Fernandez demana notícies del seu company Tomàs Gil Diaz (33 anys) i del seu germà Manuel Gonzalez Fernandez (25 anys). Escriure a Bruyères (Vosges), Stade Vernier 109.

Ressend Pujol Raventos demana notícies de la seva companya Maria Badia Carrés (25 anys), del seu fill de 3 anys i del seu germà Jaume Pujol Raventos de 30 anys). Escriure a Saint-Cyprien-sur-Mer (P.O.), camp n. 10.

Teresa Coronel demana notícies de Domingo Blanchadell Agramunt (56 anys) i Lluis Blanchadell Coronel (16 anys). Escriure a Montesquieu-sur-l'Osse (Gers), Centre de Refugiats.

Guadalupe Salces Vela demana notícies del seu company Lorenzo Gil Garcia Iñiguez. Escriure a Clermont-Ferrand (Puy-de-Dôme), quartier Gribeaupal, avenue Carnot.

Rosa Ibares demana notícies del seu company José Duque (30 anys). Escriure a Le Blanc (Indre), Centre d'Accueil.

Uaquita Ibars demana notícies del seu pare Santiago Ibars Sanjuan (50 anys). Escriure a Le Blanc (Indre), Centre d'Accueil.

Rosa Plana Carré demana notícies de Catalina Roura Brosa, Maria Plana Roura, José Plana Roura i Margarita Plana Carré. Escriure Saint-Sulpice-la-Pointe (Tarn), refugiats.

Jaime Calvés Pons demana notícies de la seva companya Angela Compañó Noguera i del seu fill Lorenzo Calvés. Escriure a Bram (Aude), quartier A, baraque 19.

Pedro Mata Vidal demana notícies dels seus germans Jaime Mata Vidal (30 anys) i José M. Mata Vidal (23 anys). Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.O.), camp n. 10.

Francisco Duran Ramirez demana notícies de la seva companya Isabel Becerra Dominguez i de llurs fills Juan i Juana. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Juan Dedinilla Marin demana notícies de la seva companya Maria Hormigó Velasco (37 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Sofia Lopez Targa demana notícies dels seus germans Manuel Lopez Targa i Manuel Lopez Targa. Escriure a Fort-Mahon-Pillage (Somme), Colonie Saint-Louis.

Rafael Dominguez Martin demana notícies dels seus fills Juan (18 anys) i Rafael (16 anys) Dominguez Sanchez. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Estevan Sanchez Becella demana notícies del seu pare Francisco Sanchez Gonzalez (60 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Juan Dominguez Martinez demana notícies dels seus fills Antonio (26 anys), Rafael (22 anys) i Ana (21 anys), Dominguez Hoyos. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Vicente Pastora Conde demana notícies de la seva companya Dolores Becerra Melgar (31 anys) i de llurs fills Miguel (6 anys) i Ana (1 any). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Juan Listan Garcia demana notícies de Carmen Janer Martinez (25 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Enrique Ferrer Castillo demana notícies de la seva companya Pilar Sanchez Ribera (28 anys) i de llurs fills Nicasio i Rosario Ferrer Sanchez. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Francisco Prieto Garcia demana notícies de la seva companya Encarnación Victorria Marin (35 anys) i de llur filla Dolores Prieto Marin (17 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Amadeo Cornella Cardona demana notícies de la seva companya Isabel Perez Morales (20 anys) i del seu fill Amadeo Cornella Perez (5 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

Jaime Puigdelivoll Luisa demana notícies de la seva companya Teresa Aguilera Mas (34 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 85.

Domingo Sagúés Ramis demana notícies de la seva companya Francisca Foch Ramí. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 85.

Sebastian Arrieta Gracia demana notícies de la seva familia: Benedicta Arrieta Baron i Arturo Arrieta Baron. Escriure a Bram (Aude) quartier E, pavillon 90.

Artemio Holgueras Herrero demana notícies de la seva companya Oliva Bartolomé Santos i dels seus fills Ciro, Felisa, Fermina i Mariano. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Mariano Gonzalvo Frontiñas demana notícies de la seva companya Fernando Lopez Gesan i dels seus fills Mercedes i Jesús. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Andrés Rodríguez Martínez demana notícies dels seus fills Pedro i Luis Rodríguez Gonzalez. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Roberto Vidiolameta Vizcarra demana notícies de la seva mare Damiana Vizcarra Ubieta i de les seves germanes Josefina i Elvira. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Felix Folses Fernandez demana notícies de la seva familia: Casimira Santamaria Hernandez, Manuel Sierra Santamaria i José Sierra Santamaria. Escriure a Bram (Aude), quartie E, pavillon 90.

Salvador Fernandez Garcia demana notícies de Luis Mercader. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Felix Garcia Paradas demana notícies de la seva companya Feliciana Ruiz Gancés i dels seus fills Mariano i Carmen. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Pedro Garcia Martinez demana notícies de la seva familia: Providencia Bargalló Sales, Carmen Bargalló i Ester Garcia Bargalló. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 90.

Sebastian Peralta Mellado demana notícies de la seva familia: Hilario Prieto Jabar, Sebastian Peralta Prieto, Benedicto i Manuel. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pav. 90.

Ramon Manguela Mestres demana notícies de la seva companya Rosalia Solé Return i Milagros Manguela Solé. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 90.

Trinitat Ferrer demana notícies de Luis Soto Caballero i Aurelio Figuroa. Escriure a Toulouse (Hte-Garonne), 32, rue des Fontaines, chez M. Alexandre Dieu.

Juan Figueres demana notícies del seu germà Jaime Figueres Lluch. Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.O.), camp n. 14.

Carmen Teixidor demana notícies de Ramon, Lázaro i Jesús Baudres Lanaspá. Escriure a Monferran-Saves (Gers), Centre de Refugiats.

Emilia Montornés demana notícies del seu company José Barceló Faig. Escriure a Lavaur (Tarn), 3, rue de Peyras.

Julio Aguilar Huertas, Vicente Cordona Royo, Juan Cordona Serra, Abelardo Marchosi Rodriguez, Natalio Herrero Alvaro, Ramon Alcañiz Roiz i Antonio Covos Pestaña son pre-gats d'enviar les seves adreces a llurs companyes. Escriure a Monferran-Saves (Gers), Colonie de Refugiats.

José Mellinas Barnés demana notícies del seu germà Antonio Mellinas Barnés, tinent, 30 Divisió. Escriure a Barcarès (P.O.), camp provisoire n. 1, rue E. baraque 73.

Raimundo Fuillerat Mellado demana notícies de la seva companya Exposición Gomez Rame-ro (23 anys). i de llur fill Raimundo (2 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 95.

José Andreu Solanes demana notícies de la seva familia: Ramón Arqué Vilafranca (44 anys), Laura (22 anys), Ramona (20 anys), Rosiat (18 anys), Emilia (16 anys), José-Maria (11 anys), Sebastián (9 anys) i Maria del Carmen (7 mesos). Escriure a Bram (Aude), quartie E, pavillon 95.

José Royo Llaquet demana notícies de la seva companya Antonia Fuentes (47 anys) i del seus fills Alfredo (17 anys) i Pilar Royo Fuentes (12 anys). Escriure a Bram (Aude) quartier G., pavillon 124.

Ramón Oro Vendrell demana notícies de la seva família Coumeio Oro Vilaginés (42 anys), Ramón (35 anys), Eusebio (33 anys) i Luis Oro (27 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

José Giró Farré demana notícies dels seus fills José Maria (17 anys), Manuel (14 anys), Agustín (11 anys), i Víctor Giró Montull (7 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

Francisco Rosell Esteve demana notícies de la seva companya Maria Badia Corulla (52 anys). Escriure a Bram (Aude), quartire G., Pavillon 124.

Juan Iborra Piqué demana notícies de la seva família, Antonia Piqué Yborra (47 anys), Juan (20 anys), Tudaldo (18 anys) i Antonio Yborra Piqué (16 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

Javier García Barajan demana notícies de la seva companya Rosa García Fidalgo (53 anys) i de la seva filla Angeles García García (22 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

Isabel Gallardo demana notícies del seu marit Nicolás Martí Mernandez (42 anys). Escriure a Cazères-sur-Garonne, avenue Pasteur, chez M. Bettrian.

Juan Morea Mollià demana notícies de la seva companya Dolores Belmonte Prat (34 anys) i de la seva filla Pilar Morea (7 anys). Escriure a Sète (Hérault), Hôpital Temporaire le Corniche.

Luis Bonet demana notícies de la seva companya Bienvenida Vallespin Agullé (38 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier F., pavillon 99.

Francisco Picatoste Cereceda demana notícies de la seva companya Josefa Lopez (47 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier G., pavillon 124.

Miguel Casonoves Jané demana notícies de la seva companya Eulalia Figueres Torrel i de llurs fills Vicente, Juan i Liberto. Escriure a Argelès-sur-Mer (P.O.), camp Civil, groupe 32.

Luis Tarruella Balaguer demana notícies del seu fill Luis Tarruella Estany. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), Camp Civil, groupe 32.

Vicente Sancho Amiguet demana notícies de la seva família Beatriz Rosa Gilabert, Vicenta, Maria i Beatriz Sancho, i Maria Gilabert Ortiz. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Rafael Córdoba Pintado demana notícies de la seva família Manuela Gallo Alarcón, Carmen, Rafael, Angel i Manuel Córdoba Gallo. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), Camp Civil, groupe 178.

Juan - José Ruiz Alcolea demana notícies dels seus fills Consuelo i Juan-José Ruiz Espiga. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp 7 bis, groupe 10.

Juan Franco Rodríguez demana notícies de la seva companya Tomasa Vidal Lopez. Escriure a Argelès-Plage (P.O.). Camp 7, groupe 11.

Juan Lloranes Ortiz demana notícies de la seva companya Vicenta Rigol Surioch i dels seus fills José i Juanito Lloranes Rigol. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Francisco Planella Segarra demana notícies de la seva companya Josefa Ferreras Begoña, i de llurs fills Francisco i Juan. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 22.

Marcelino Rù Oriol demana notícies de la seva companya Francisca Mor Rei i de la seva filla Floràlia Rei Mor. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Evaristo Masip Bargalló demana notícies de la seva família Ramona Segrià Llevadot, Antonio, Alberto i Laura Masip Segrià. Carmen Bargalló Sentis, Fructidor Freixas Masip. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 51, mil. 19.

Juan Trech Vila demana notícies de la seva companya Asunción Sampros i de la seva filla Dolorès Trech Sampros. Escriure a Argelès-Plage. Camp 7, bis, groupe 5.

Antonio Galiundo Coiom demana notícies de la seva companya Antonia Solà Tarragó. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Rafael Ortiz Albiñana demana notícies de la seva companya Milagros Robredo, de la seva cunyada Angeles Robredo Gimez i del seu cosí Antonio Urronabanchola Robredo. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Francisco Domenech Gisbert demana notícies de la seva família; Maravillas Juan Mollo, Dulcinea Domenech Juan i Horacio Domenech Juàan ferit de guerra. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Pascual Perez Eriau demana notícies de la seva companya Dolores Hernando Payà i dels seus fills Jesús i Carmen Perez Hernando (15 i 16 anys). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 102.

Santiago Manrea Merros demana notícies d'Antonia Pujadas Camprubi (40 anys) de llurs fills Arturo (12 anys), Jaime (8 anys) i Salut (6 anys) i de Pepita Terrés Juvé (34 anys). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 19.

José Montero Alvarez demana notícies de la seva companya Asunción Cortés Sancho i dels seus fills Rosario i Pepito. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 19.

José Mor Rei demana notícies de la seva família Domingo Mor Oriol (pare), Carmen Sero Iglesias (companya), José i Ludovico (fills). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 197, mil. 20.

Santiago Hoyos Fernández demana notícies de la seva família; Santiago Alonso (pare) Pilar

Fernandez Perez (mare), Emilia, Iomas, Pilar i Fernando (germans). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 7, mil primer.

Avelino Pendas Fernandez (16 anys) demana notícies de la seva mare Josefa Fernandez Suarez. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp Civil, group 7, Mil 1.

José Moreso Artigas demana notícies de la seva companya Olivetti Valdeperes Lolado i el seu fill Roberto Moresco Valdeperas. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp 7, groupe 10.

Pedro Figueres Urpi demana notícies de la seva família Juaquina Aluyà Amigo (company) Maria i Francisco Figueres Aluyà (fills). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp n. 6.

Germinal Masip Bargalló demana notícies de la seva companya Teresa Navàs Trinuell. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 51, mil 19.

Francisco Rei Oriol demana notícies de la seva família; José Rei Rech (pare), Maria Oriol Cuadras (mare), Ramona i Maria Rei Oriol (germanes); Paquita i Adelaida (filles). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 197, mil. 20.

Enrique Gomez Garcia demana notícies de la seva família Eleonora Garcia (more), Marcela Gomez Garcia, Marcial Gomez Garcia i Luis Gimenez Garcia (germa). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp civil, groupe 31.

Gregorio Pastor de la Pisa demana notícies de la seva família; Angelita Benitez Garcia i Estuella Garcia Garcia. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), Camp Civil, groupe 31.

Remigio Raga Farré demana notícies de la seva companya Teresa Segarra Cortez i de la seva filla Rosa Salom Segarra. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp 7, groupe 10.

Antonio Abella demana notícies de la seva família Enriqueta Blanch Giró (35 anys), Pablo Abella Blanch (12 anys) i Lluïsa Abella Blanch (7 anys). Escriure a Barcarès (P.O.) a Manuel Santolaria, camp 3, rue B, pavillon 41.

Pascual Ibañez Martínez demana notícies de Josefa Luquero; Max Friedman de Valentina Medrano Sanmiquel; Manuel Cid Garcia del seu fill Jorge Cid Cuadra (5 anys) ferit; Antonio Gomis Guint de la seva família, Balbina Calderón Piñol, Nuri (9 anys) i Nieves Gomis Calderón (6 anys); Juan Salla Saltó del seu germà Jaime Salla Saltó, tinent Sanitat 11 Cos; Juan Siurana Aceros de la seva companya Antonia Camarasa Paris i la seva filla Pepita; Umberto Llar-den Marsal de Pilar Cases Blanch i del seus fills Umberto i Antonio Llar-den Cases. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Antonio Oliva Pedret demana notícies de la seva mare Francisca Pedret Bonet. Escriure a Barcarès (P.O.), a Manuel Santolaria, camp 3, rue B, pavillon 41.

Pedro Ramperez demana notícies d'Antonia Lozano Lopez (19 anys); Joaquin Arnal Castillo de Carmen Perez Magdalena; Esperanza Arnal Perez i Victoria Rocatallada de Marquez. Escriure a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Rosa Torravaldella demana notícies del seu cunyat José Oro Arbones. Escriure a Et-Gilles-sur-Vic (Vendée), Colonie Chapelle.

Teodora Castanyeda demana notícies del seu company Antonio Rosado Crespillo. Escriure a St-Gilles-sur-Vic (Vendée), Colonie Chapelle.

Ines Blanch demana notícies de Jacinto Carlos Pizán Sarabia. Escriure a St-Gilles-sur-Vic (Vendée), Colonie Chapelle.

Maria Cotes demana notícies del seu company José Gonzalez Rodriguez i del seu germà, Antonio Cotes Liron. Escriure a Saint-Gilles-sur-Vic (Vendée), Colonie Chapelle.

Jaime Pechs Francs demana notícies de la seva família; Emilia Francs Figueres; Emilia Jorge i José (nevots). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp 6, transport 5 bateria.

Manuel Mislata Perez demana notícies de la seva companya Carmen Gil Diaz. Escriure a Argelès-Plage (P.O.), camp 6.

Elena Garro demana notícies del seu company, José Niños Ventura de Molins de Llobregat. Escriure a Piney (Aube), Réfugiées Espagnoles.

Natividad Andreu demana notícies del seu company i de les seves filles Joaquina, Rosa i Natividad Vives Andreu. Escriure a Romilly-sur-Seine (Aube, rue Mérande, Réfugiés).

Pépita Esteves demana notícies del seu company Ramon Tardio. Escriure a Marcigny (Saône-et-Loire), Camp de Réfugiés.

Josefa Lafuente demana notícies de les seves filles Marichu i Carmina Gracia Lafuente. Escriure a Marcigny (Saône-et-Loire), Centre de Réfugiés.

Per a tota mena d'informacions i recerques adreçar-se a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Honorat Cortés demana notícies de la seva família; Severina Lara Mungia (42 anys), Re-meí Cortés Lora (16 anys), Josep Lluís Cortés Lara (13 anys), Concepció Cortés Lara (10 anys), Jordi Cortés Lara (8 anys) i Josefina Romero Alvarez (22 anys). Escriure a Septfonds (Tarn-et-Garonne), pavillon 26.

Dolores Ruiz Gutierrez demana notícies del seu company Manuel Fernandez Rodriguez. Escriure a Auxerre (Yonne), Cantine scolaire, Réfugiés.

Maria Marquez Olmo demana notícies del seu company José Martin Garcia. Escriure a Auxerre (Yonne), Cantine Scolaire, Réfugiés.

Concepció Amutio Molina demana notícies del seu company Venceslao Magañas Marin (65 anys) i de llur fill Nicolás Magañas Amutio (14 anys). Escriure a Marcigny (Saône-et-Loire), Réfugiés.

En Encarnación Tulleau demana notícies del seu company Francisco Anglas Sarlat i del seu cunyat Joaquim Anglas Sarlat. Escriure a Le Palais (Citadelle), Belle-Isle-en-Mer (Morbihan).

Ernest Roca Aguilera demana notícies de la seva companya Anna Rafols Rafols (34 anys) i els seus fills Geroni (11 anys), Joan (8 anys), Pelegrí (5 anys) i Elina Roca Rafols (16 mesos). Escriure a Barcarès (P.O.), ilot 31, pav. 19.

Doctors Pla demana notícies de la seva filla Josefa Sohana Pla. Escriure a Oloron-Ste-Marie (Basses-Pyrénées), rue La Baraque, Usine Mendine, Refuge.

Manuel Barrachina Soriano demana notícies de la seva companya Pepita Artigas Tembleque (20 anys). Escriure a St-Cyprien-sur-Mer (P.O.), camp n. 16.

Teresa Fernandez Ruiz demana notícies del seu company Juan Minguez Dominguez i de la seva cosina Teresa Fernandez. Escriure a Morceaux (Landes), Refuge.

Maria Angel Lorenzo demana notícies de Juana Perez dels seus dos fills i de Fernanda Guerrero Angel. Escriure a Morceaux (Landes), Refuge.

Lluís Muni Sala es pregat de donar la seva adreça a Miquel Ferrer. Escriure a Bourse du Travail, Toulouse (Hte-Garonne).

Lope Bustillo Perez demana notícies de Julian Exposito, en Citte de Semane (Gales), Vaucluse. Escriure a Barcarès (P.O.), camp 1, rue B2, pavillon 27.

Carmina Estrada demana notícies dels seus germans Soletat, Marceli i Delfina Estrada de la Colonia Infantil de la Garriga. Escriure a Morceaux (Landes), Refuge.

Teresa Fernandez Ruiz demana notícies de les seves cosines Isabel, Juan i Pedro Fernandez la Rosa. Escriure a Morceaux (Landes), Refuge.

Antonio Miralles Solà demana notícies de Josep Miralles Huguet (64 anys), Antonia Solà Padullàs (62 anys), Antonia Miralles Solà (25 anys), Liberto Miralles Solà i Josep Miralles Solà. Escriure a Barcarès (P.O.), camp 1, ru B2, pavillon 27.

Martí Garcia Garcia demana notícies de la seva família: Maria Guicher Domenech (39 anys), Martí Garcia Guicher (13 anys), i Alfredo Garcia Guicher (9 anys). Escriure a Barcarès (P.O.), camp 1, rue B2, pavillon 27.

Clemente Alfonso Ternel demana notícies del seu oncle Andrés Alfonso Pedrosa. Escriure a Barcarès (P.O.), camp 1, rue B2, pav. 27.

Juan Pons Vinyeta demana notícies de Josep Costa Coma (13 anys) i de Benito Grabau Soler (25 anys). Escriure a Barcarès (P.O.), camp n. 1, rue B2, pavillon 27.

Antonio Purroy Aloy demana notícies de la seva família: Vicente Purroy Ferrer (60 anys), Dolores Aloy Sanchez (55 anys), Dolores Purroy Aloy (34 anys), Vicente Purroy Aloy (32 anys), Luis Purroy Aloy (22 anys), Arturo Purroy Aloy (17 anys), Vicente Pascual Quinquilla (39 anys) i Encarnación Parra (17 anys). Escriure a Barcarès (P.O.), Camp n. 1, rue B2, pavillon 27.

Ventura Gratacós Gispert demana notícies de Vidal, propietari d'una pastisseria a Saint-Etienne o de la rue Saint-Etienne de Paris. Escriure a Barcarès (P.O.), camp 1, rue B2, pavillon 27.

Encarnació Pla Pallejà demana notícies de Pere Andrés Galcerán, Pere Aris Ribas i Ramon Sabatè Colombina. Escriure a Berck-Plage (Pas-de-Calais), Institut Hélio-Marin, salle 14.

Tomàs Pellisa Vandellós demana notícies de la seva companya Carmen Groupera Surià i de llurs fills Francisca i Floreal Pellisa Groupera. Escriure a Agde (Hérault), camp de Réfugiés, Section aviation.

Angel Gomez Ruiz demana notícies de la seva germana Maria Gomez Ruiz (17 anys). Escriure a Barcarès (P.O.), camp n. 1, quartier E., pavillon 65.

Sinfiriano Ozcoz Prat demana notícies de la seva companya Isabel Esparza Munarriz (39 anys), de la seva filla Maria Ozcoz Esparza i de la seva cunyada Fermina Esparza (22 anys). Escriure a Argelès-Plage (P.O.), Camp 7 bis, Fonctionnaires Ministère Défense.

Genoveva Farrés Perelló demana notícies de: Francisco Morillo Forton, Ramona Forton Clemente, Josefa Morillo Forton i Rafael Forton Sentis. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Vicenta Ruiz demana notícies del seu company Eusebio Serrano Vidal. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Catalina Garcia demana notícies del seu company José Comas Serrano. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Amelia Lopez demana notícies de Joan Solàs. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Faustina Buete demana notícies de la seva filla Paquita Chozas. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Amelia Lopez demana notícies de Pedro Oliver. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Maruja Coya Perez demana notícies del seu fill Manuel Huergo Coya. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Carmen Garcia Moreno demana notícies de Juan Llorca, Victor Tolbaños Gomez, Felix Tolbaños Gomez i Juanito Gomez Tolbaños. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Concepció Moreno Suarez, M. Alvarez Herrero Consuelo Alvarez Villasanté, Enriqueta Robredo Varela, Carmen Robredo Varela els seus dos fills i Miguel Zaragoza Domenech. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Delfina Gonzalez Martín demana notícies dels seus cosins Maria Gonzalez de Castro i Francisco Latorre. Escriure a Montigny-sur-

Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Maria Funes Peinado demana notícies d'Eulalia Funes Peinado, Eduardo Gracia Funes i Alejandro Gracia Herfrero. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Joaquina Falcó Capafons demana notícies de la seva cosina Adela Capafons Falcó. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Carmen Estupiña de Bel demana notícies de Teresa Domingo Masip. Escriure a Montigny-sur-Vingeanne (Côte-d'Or), Refuge.

Per a tota mena d'informacions i recerques, adreçar-se a Miquel Ferrer, Bourse du Travail, Toulouse (Haute-Garonne).

Lidia Alen Anglés demana notícies del seu germà Ramon Alen Anglés, de la seva cunyada Javiara Ceron Vicente i del seu company Eduardo Antonio Ordaz; Escriure a Gauberville par Torqueville (Manche), Colonie de Réfugiés.

Dolores Salvador Garcia demana notícies del seu company Abad i de la seva filla Gloria Abad Salvador (15 anys).

Juan Gonzalez demana notícies dels seus fills José, Juan i Sebastian Gonzalez Salvador. Per aquests dos escriure a Lievin (Pas-de-Calais), Colonie de Réfugiés.

José Vilagelin Rager demana notícies de la seva companya Angeles Ceballos Joaquina i dels seus fills José-Maria, Rosa-Maria i Nurria Vilagelin Ceballos. Escriure a Septfonds (Tarn-et-Garonne), pavillon 22.

Margarita Riera demana notícies dels seus fills Enrique Garolera Riera (14 anys) i Antonio Badia Canés (14 anys). Escriure a Barneville-sur-Mer (Manche), Hôtel du Château.

Asunción Saria Casado demana notícies del seu company Mariano Aznar Cancer. Escriure a Gaillon (Eure), Château de Gaillon.

Maria Badia demana notícies de la seva família: Rosendo Pujol Raventós, Jaime Pujol Raventós i Juan Garolera Comellas. Escriure a Barneville-sur-Mer (Manche), Hôtel du Château.

Consuelo Llauradó demana notícies del seu fill José Soler Llauradó del 15 Cos, 3 Divisió Escriure a Nyosseau-Charmont, Colonie de Réfugiés.

Ramon Grané Valldaura demana notícies del seu germà José Grané Valldaura. Escriure a Septfonds (Tarn-et-Garonne), pavillon 22, Santé.

Pilar Garcia Pelle demana notícies del seu company Francisco Garcia Peyri. Escriure a Grenoble (Isère), Centre de Réfugiés.

Antonio Pacheco demana notícies de la seva companya Carmen Como Prats (22 anys) i de la seva filla Antonia (1 anys). Escriure a Sète (Hérault) Comité Franco-Espagnol, 19 bis Rue de Montmorency.

Juan Ribas Llorens, de Morell (Taragona), demana notícies del seu germà Martí Ribas Llorens, Rosa Llorens Farrando, Anita Carbone, José Rion Roig, de la Canonja, José Rion Llorens, Maria Ruiz Canet, de Tarrasa. Escriure a Oevreluy (Landes), Château de Monteil.

Justo Fernandez Fernandez demana notícies de la seva companya Isabel Alvarado i dels seus quatre fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 81.

Luisa Cantador, Manuela Gonzalez, Gelasia Castillo, Constantina Evia Martinez, Ielesfora Martinez, Maria Rogel i Carmen Juanos demanen notícies de Esteban Sanchez Orcajuela-Lopez, Vicente Bayarri Esteve, Francisco Batista Gonzalez, Manuel Gonzalez Garcia, Sandoval Castillo, Ramiro Maron, Bienvenida Pamargo, Constantina Martinez Diaz, Remigia Rogel i Pere Soler Juanos. Escriure a les Mines-de-Bearn, Rilhac-Rancion (Haute-Vienne).

Joaquin Nos Bernat, resident a Sète, es pregat de donar la seva adreça al seu germà Federico Nos Bernat a Bram (Aude), quartier E pavillon 81.

Luis Albert Barrau demana notícies de Josefa Miró Enfruns i Teresa Formiga. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 81.

Pedro Benitez Sanchez demana notícies de la seva companya Julia Palacios Suarez, i els seus quatre fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 81.

Luis Diez Gonzalez demana notícies de la seva companya Felisa Diaz Vega. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 93.

Pedro Lopez Merchar, demana notícies de la seva companya Claudia Rodriguez Gomez i dels seus sis fills. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 81.

Orgenio Ordeiz Eutassen demana notícies de la seva companya Margarita Fontanas Tavinella (51 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 93.

José Creu Escarpanté demana notícies de la seva companya Maria Camps Molins (43 anys) Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 93.

José Ribas Mateu demana notícies de la seva companya Pilar Garcia Bernal. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 81.

Geronimo Marroquin Quintana, demana notícies de la seva companya Isabel Romero Escundel (39 anys), i els seus filles Francisco (14 anys), Antonia (13 anys) i Aurora (7 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 88.

Jaime Bellmunt Ninbó demana notícies dels seus parents: Felipe Bellmunt, Gaspar i Ramona Ninbó Roig. Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 79.

Antonio Vidal Brufau demana notícies de la seva companya Teresa Puig Pardell (34 anys) i de la seva filla Elena (9 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 79.

Simon Ramis Magri demana notícies de la seva companya Antonia Companys Magri (36 anys) i del seu fill José (13 anys). Escriure a Bram (Aude), quartier E, pavillon 88.

(Vé de la segunda pagina)

protesta unànime que permeti fer vibrar les masses populars i mobilitzar-les a fin de que, influenciant els respectius governs, eviti una massacre general d'antifeixistes espanyols ja prou martiritzats pels dos anys i mig de lluita heroica contra les forces coalligades de la reacció internacional.

Esperem que fareu patent el nostre crit demanant l'ajut de les masses populars de tot el món.

Us tramelem les nostres més cordials salutacions antifeixistes,
Carme Salazar, Enriqueta Sanz. »

Els refugiats espanyols residents a Magnac-Laval fan constar la seva protesta energica contra la Junta de Defensa, contra les persecucions comeses a Madrid contra els republicans defensors de la nostra independència i integritat territorial.

MEXIC I ELS REFUGIATS ESPANYOLS

El D.A.P.P., organisme oficiós del govern mexicà fa conèixer les condicions amb que Mèxic rebra refugiats espanyols.

Mèxic acceptarà solament els espanyols d'origen i no pas els estrangers naturalitzats. Els refugiats hauran de posseir mitjans d'existència que els permetin viure durant el període d'instal·lació, sense esdevenir una càrrega pel país. Mèxic acceptarà, preferentment, els espanyols originaris del país basc i de Galícia, i particularment els pescadors que seran establerts al llarg del golf de Mèxic.

Els cultivadors seran igualment ben acollits, així com els intectuals. Els nous arribats s'hauran d'establir en el camp i no en les ciutats.

Mèxic no rebra els emigrats per grups, sino individualment, essent examinats tots els casos separatament, principalment des dels punts de vista sanitaris, polítics i judicials. Preferentment acollirà els joves i els solters en edat de treballar.

COM ES ESTIMAT « TREBALL »

D'arreu dels camps, colònies, refugis i recorts de Franca on s'hi trovi un català, arripen constants proves de simpatia i afecte pel nostre col·lega « TREBALL », que ara ha estat suspès per una ordre del Sr. Ministre de l'Interior.

TREBALL es esperat i rebut amb veritable alegria i emoció per tots els refugiats, que hi veuen en ell un laç d'unió entre tots els catalans i una bandera de combat per la causa de les nostres llibertats. No és, doncs, estrany, que es rebin dotzenes de lletres com aquesta :

« Camarades de TREBALL :

» Avui, després de tants dies d'angoixa, separades de tots vosaltres, el nostre estimat TREBALL ha vingut a portar-nos un raig de llum que aclara el camí enfosquit per la manca de contacte. L'he llegit rodejada de companyes, un gran grup de refugiades que, com jo, han tingut una immensa alegria, veient correr en totes les llàgrimes produïdes per la emoció.

» Companys : no m'atreveixo a demanar-vos doncs comprenc les dificultats que deueu tenir per a fer-ho que me l'envieu cada vegada que surti, però si us prego que tantes vegades com tingueu possibilitats ho feu, perquè ens portareu un goig immens i la confiança en el futur a totes les companyes que ens trobem en aquest refugi.

» Rebeu, amics, una forta abraçada de la companya Merce.

Montigni Sur Virgeance (Côte-d'Or)

Centenars de lletres com aquesta que acabem de transcriure, testimonien la necessitat de que TREBALL arribi a mans de tots els refugiats, per a « mantenir el laç d'unió entre tots els catalans », com diu la companya Merce. Per això desitjem sincerament, que la suspensió que avui pesa sobre TREBALL sigui aixecada com més aviat millor.

EN EL 68 ANIVERSARI DE LA COMMUNE

En la commemoració del 68 aniversari de la Comuna de Paris recordem que aquesta contesa historica fou la senyal anunciadora d'una civilització fonamentada amb la desaparició de l'exploació de l'home per l'home i sobre l'alliberament del món treballador.

La Comuna de Paris no és solament venerada a França. Arreu del món els treballadors parlen de la Comuna amb un infinit respecte, amb un immens amor com si ells endevinessin en els sacrificis dels comunards la certitud de la revenja i de les pròximes victories futures.

En efecte, el poble de Paris es sublevà el 18 de març de 1871 perquè ja estava prou fastiguejat de veure la traició instal·lada al poder, perquè ja estava cansat de veure que llurs governants feien cinicament el joc de Bismark.

I aquest poble magnífic que vegé confabular-se contra ell la coalició antinacional de Bismark i de Thiers, en el desenvolupament de la lluita prengué mesures contra els explotadors del poble, els capituladors i traïdors que confiaven en Bismark per salvar llurs privilegis.

Carles Marx ha demostrat d'una manera lluminosa en el seu llibre « La guerra civil a França », com els problemes nacionals i els problemes socials es barrejen. Paris — diu — no pot de cap manera defensar-se, sense armar a la classe obrera organitzant-la i instruint els seus quadres per la guerra. Paris armat era la revolució armada. Una victòria del Paris popular sobre l'agressor prussià hauria estat una victòria de l'obrer francès sobre el capitalisme francès i els paràsits de l'Estat. En aquest conflicte entre el deure nacional i l'interès de classe, el govern de Defensa nacional no va vacilar un instant en canviar-se en un govern de defeció nacional. » Es curiós observar que aquestes línies semblen escrites per a explicar la traició de Casado i la seva banda.

A la nit de la proclamació de la Republica el 4 de setembre de 1870 el plà del general Trochu, governador de Paris, era la capitulació, però manifestos cridaners asseguraven « que Trochu, el governador de Paris, jamai capitularia », i que Jules Fabre, ministre de negocis estrangers, no cediria ni un pam de terra francesa... Però... el mateix Jules Fabre notificava amb una lletra a Gambetta que contra qui dirigia els seus focs no era pas contra l'exercit prussià, sino contra els treballadors de Paris.

Els reaccionaris de l'època preferien la capitulació a tota idea de resistència del Paris treballador. Comprenien que era, malgrat tot, impossible la capitulació, sense desencadenar a la capital un moviment popular insurreccional. La població parisenca que cridava visques a la republica, no es lliuraria a l'enemic com un ramat de hens. Calia, doncs, com deia un personatge de l'època « purgar Paris de llur febre ». Com ara Besteiro ha alçat la bandera « anticomunista ».

En els medis governamentals hom deia cinicament: « La guardia nacional no estarà satisfeta fins que haurà vist caure deu mil guardies nacionals ».

Durant la nit del 18 a 19 de janer de 1871, el general Trochu llençà la guardia nacional a l'atac per destrocra-la i fer-la devenir més docil. Els guardies nacionals atacaren i prengueren Montretout, el parc de Buzenval i una part de Saint-Clout empenyent fins a Garches.

Els objectius assenyalats havien estat presos, cosa que no plague a M. Truchet que donà l'ordre d'evacuar les posicions conquistades. Els Batallons que retornaven de la lluita ploraven de rabia. Comprenien que hom els havia fet sortir per a sacrificar-los.

Aixis la traició completava la massacre de la població i de la guardia nacional. Després d'aquesta sortida dels guardies nacionals el governador de Paris declarava que la resistència era impossible.

També després de la traició a Catalunya, Casado i la seva banda han afirmat que la resistència del Centre era impossible...

El 27 de janer, a mitja nit va enmudir el canó. Bismark i Jules Fabre s'havien entes. Paris era lliurat a l'enemic.

El 29 de Janer la badera alemanya onejava sobre els forts de Paris i el govern es vanagloriava d'haver conservat l'armament de la guardia nacional.

La veritat era, que per pendre les armes de la guardia nacional hauria calgut destruir completament Paris, car el poble no es donava per vençut. Heus-aci lo que ha escrit sobre això Federic Engels:

« Paris capitulà; pagà 200 milions d'indemnització de guerra; els fortins pren lliurats als prussians; la guarnició rendí les armes al invasor lliurant-li l'artilleria de campanya.

Hom no s'atreu a desarmar els veritables defensors de Paris, la guardia nacional i el poble. Els fusells i els canons de la guardia republicana i del poble armat de Paris impediren l'entrada al centre de la ciutat a les forces prussianes obligades a acampar en els jardins dels Camps Eliseus.

Ni un soldat alemany posà el peu en el centre de Paris, ni un sol entrà en els bulevarts.

França romania aixafada, Paris reduït per la fam, però el poble de Paris havia anegurat amb el seu gloriós passat i present el respecte del vencedor que jamai s'havia atrevit a desarmar aquest poble ni a profanar els carrers i places glorioses que havien estat testimoni de revolucions historiquies. »

El poble de Paris veia llur salvació en la lluita. Tot ell respirava abnegació i coratge.

En 1871 el poble de Paris donà al món un gran exemple de coratjosa i fortitut. Indubtablement aquells que prefereixen la servitut a la mort, no poden comprendre ni aprovar l'actitut dels comunards; nosaltres que no volem ni l'esclavatge ni la mort compremem els sentiments que animaren el poble de Paris en aquella contesa.

Els 72 dies de l'existència de la Comuna de Paris, testifiquen davant el món la grandesa de la causa per la qual lluitaren i moriren tants herois quins noms romandran gravats eternament a la memoria de la classe treballadora. De l'exemple immortal de la Comuna de Paris el proletariat internacional n'ha tret nombroses i decisives lliçons.

Honor a la Comuna de Paris !

republicans.

Franco ha respost a Gambara amb aquest altre telegrama:

« Felicito la vostra excellència i les vostres magnifiques tropes per la rapidesa i la decisió per les quals el cos legionari ha realitzat aquesta darrera etapa de les operacions. Saludeu en nom meu als vostres legionaris. Franco. »

Una altre informació expressa que el general Gambara ha volgut que sortís un diari italià a Alicante i que ja ha sortit el primer numero de « Il Littorio » completament redactat en italià. « El « Corriere de la Sera » relata el martiri d'Alicant sota el domini de Gambara :

« Catorze mil homes estan cercats completament per les tropes legionaries, d'espalla al mar, en un espai de 50 quilometres quadrats, sota els constants bombardeigs dels avions de les Balears. Situació desesperada, tenint en compte que entre ells hi han prop de tres mil dones i infants, morts de fam, de fret i de terror.

El general Gambara ha fet eridar llurs comandaments. Ha parlat poc, però clar. O es rendeixen a la « Litorio », o la « Litorio » obrirà foc contra tots fins a liquidar-los completament.

Casado s'explica...

En arribar a Marsella, el Casado ha fet les següents declaracions als periodistes:

« Nosaltres ens havíem posat d'acord amb el general Franco, sobre una rendició simbolica que devia esser assenyalada per la entrega dels nostres ultims avions als nacionalistes. Però, en el darrer moment, Franco canvià bruscament de posició i ens feu saber que rebutjava continuar tractant amb nosaltres mentre tinguéssim encara en el nostre poder elements ofensius.

No teníem altre solució que la de rendir-nos. No tinc cap remordiment per ço que he fet perquè estimo que d'altre forma la guerra d'Espanya hauria costat la vida a tres cents o quatre cents mil homes més.

Vaig donar l'ordre de rendir la ciutat a les set del matí de dimarts i, a les deu i mitja vaig sortir en avió cap a Valencia, on vaig trobar a Lord Farrindon qui em va declarar que podia fer sortir d'Espanya uns 5.000 companys, a condició que deixés en llibertat tots els presoners polítics. Ho vaig fer. Entre aquests presoners hi havien 86 feixistes condemnats a mort.

Les tropes de Franco varen entrar tan ràpidament a Valencia que 500 dels meus companys no poderen escapar, corrent els riscos d'esser condemnats a mort. »

El que Casado no explica, és perquè havent promès restar fins el darrer moment al costat del poble, va marxar tan ràpidament deixant els propis companys sota l'amenaça de la mort segura; ni perquè no hi havia altre solució que la de rendir-se quan havia afirmat repetidament que si la « pau honrosa » no era acceptada, continuaria la resistència; ni perquè posava en llibertat els feixistes condemnats a mort, mentre empresonava als autèntics patriotes; ni perquè el govern anglès li ha ofert estatge tan amablement, etc., etc...

Però no cal que ens ho expliqui perquè ja ho sab tothom.

Casado és un traïdor a la seva patria.

Noves declaracions del traïdor Casado

En unes declaracions al corresponal de l'agència Havas, el Casado ha dit:

« Deploro profundament la campanya comunista empresa contra meu. La meua consciència es neteja i em diu que he servit al meu país lleialment, evitant la efusió inútil de sang. Oportunament demostraré això que us avenço, exposant la conducta dels que m'ataquen.

En fi, tinc de declarar solemnement que jo he sortit d'Espanya, quan la situació era tal, que la prolongació de la meua presència era inútil, i en unes condicions tals que puc esser acusat d'imprudència, pero no de cobardia. »

El traïdor Casado s'ens presenta amb nous caracters. A més a més de traïdor i covard, cinic.

UNA PROTESTA DE LA LLIGA DELS DRETS DE L'HOME

El « bureau » del Comité Central de la Lliga dels Drets de l'Home.

Informat del covard abandonament dels 4.000 caps republicans, militars i intectuals, concentrats per la Delegació Internacional dirigida pel Sr. Forcinal, diputat de l'Eure, en el port d'Alicant, i que era fàcil sostreure a les represalies del general Franco;

Constatant que el govern francès havia promès fer comboiar els mercants que havia enviat el Comité Internacional de Coordinació per l'Ajudada a Espanya republicana, a l'objecte de procedir a llur salvament, i que aquesta promesa no ha estat realitzada;

Coneixent per la premsa italiana « que Alicante s'havia convertit en una trampa pels rojos, en la que es trovaven 14.000 persones i entre-elles MES DE 3.000 DONES I CRIATURES ATERRORITZADES » i que el general italià Gambara ha obligat a rendir-se o « del contrari » obriria foc fins a liquidar tots els que es trobessin dintre el port »;

Eleva la més energica i vehement de les protestes contra aquest crim de lesa humanitat i demana als governs francès i anglès que gestin prop del general Franco, l'acabament de les massacres presidides per les legions italianes que el govern de Roma s'havia compromès formalment a retirar d'Espanya, després de la victòria nacionalista. »

A L'ESPANYA ENVAIDA

TELEGRAMES DEL GENERAL TRAIADOR A MUSSOLINI, HITLER I CARMONA

Pels que vulguin entendre.

Heus-aci el text dels telegrams que Franco ha enviat a Mussolini Hitler i Carmona :

« En rebre les vostres felicitacions per la victòria aconseguida, el poble espanyol adreça un record emocionat a la nació germana que ens ha ajudat i encoratjat en els moments difícils. La sang vessada pels vostres soldats sobre la terra espanyola ha creat llaços indissolubles entre els nostres pobles. Rebeu l'expressió dels meus sentiments més cordials ».

Franco confessa desvergonyidament com ha aconseguit la « victòria ».

PREPARATIUS DE LA REPRESSIO A MADRID

Els diaris franquistes publiquen la nota següent :

« Tots els caps i oficials professionals que hagin servit en l'exercit de la Republica, s'hauran de presentar immediatament al estatge del governador militar de Madrid i entregaran una nota indicant llurs noms i cognoms, domicili i l'arma a que perteneixien ».

Dubtem que s'hi presentin els professionals Miaja i Casado i altres.

EL CINISME IL·LIMITAT DELS FRANQUISTES

Festejant la presa de possessió del nou ajuntament feixista de Madrid, el governador militar, general Espinosa de los Monteros ? digué:

« Aquel Madrid alegre y acogedor de antes se volvió hostil y triste durante el dominio rojo. NOSOTROS HERMANOS LLORADO CON NUESTROS HERMANOS DE MADRID. QUEREMOS DEDICAR AQUI UN HOMENAJE A LOS QUE POR DIOS Y POR ESPAÑA SUFRIRON AQUI EL MARTIRIO, etc... etc... »

I l'alcalde, un tal Alcover, afegí :

« Nuestros esfuerzos por esta ciudad no han de tener reposo y pronto quedaran cerradas las heridas QUE EL MARXISMO PRODUJO EN MADRID ».

Ara resulta que els avions i canons del feixisme internacional estaven a les ordres de Moscou...

JOSEP PIQUERAS DETINGUT

L'antic diputat socialista Josep Piqueras, ha estat detingut a Linares.

LA REPRESSIO FRANQUISTA

A Baza ha estat detingut el diputat comunista Bolívar. També ho ha estat M. Menoyo, considerat com un dels caps militars de l'exèrcit del Sur. l'alcalde comunista d'Andujar, Francesc Vilches...

Han estat detinguts a Alicante, el tinent coronel Ortega, Rafel Henche, alcalde de Madrid, Pere Guerrero Villapalos, Vicens Santamaria Castello.

ALICANT, CIUTAT ITALIANA

La premsa italiana destina un gran espai a la « marxa triomfal » de les unitats italianes vers la Mediterranea, considerada « espai vital » per Mussolini.

« La provincia d'Alicant — escriu « Il Lavoro Fascista » — ha estat confiada al cos legionari, que mantindrà també una divisió a Albacete ».

« Il Messagero » assenyalava que el general italià Gambara ha arribat a Alicante « davant les seves tropes ». Per altre costat, els diaris italians publiquen el text del telegrama dirigit a Franco per Gambara, en el que aquest anuncia la seva entrada a la ciutat i la detenció de 14.000

Com treballa el feixisme a les colònies

Hem rebut la lletra següent que publiquem íntegra, perquè demostra clarament els propòsits dels feixistes en relació amb els refugiats espanyols, i especialment les seves activitats entre les dones i els vells:

« Us donem dades concretes del que va ocórrer fa pocs dies al refugi X — creiem prudent no donar el nom — on hi han més de 300 refugiats i continuament demanen voluntaris per retornar a Espanya.

La primera expedició va tenir certa eficàcia puix varen marxar 33 persones. Però, perquè varen marxar? No és difícil ni estranya la explicació: varen ésser enganyats. Quan s'anuncià la sortida dels « retornats », va fer acte de presència un subjecte estranger de qui, en principi, ningú feu cas. Arribat el moment de pujar al camió, un refugiad de 55 anys s'hi va negar afirmant « que l'havien apuntat contra la seva voluntat », i que no volia tornar a Espanya mentre hi hagués el règim franquista. Aquest ciutadà, que portava amb ell la seva dona, quatre fills i dos nets, preferí separar-se d'ells abans que retornar a l'Espanya de Franco.

Mentre esdevenia aquesta escena s'ens apropà l'esmentat estranger i ens digué que si nosaltres volíem ésser arreglar els passaports per anar a Alemanya, i si volíem tornar a Espanya també tenia mitjans per arranjar-nos la documentació. Totes nosaltres varem reaccionar fortament, i aleshores, enveure descobert, cridà en veu alta:

« A tots els que us quedeu aquí, dintre de poc temps se us tallarà el cap ». En sentir aquesta amenaça fou increpat durament per tothom als crits de « feixista », « criminal », i altres crits semblants. En un moment totes les dones que ens trovarem allí i que erem unes seixanta començarem a empaitar-lo... El feixista fugia acceleradament, mentre continuava proferint amenaces de tot ordre. Finalment fou atrapat i, encerclat completament, li donarem una gran pallassa.

Dos dies més tard ens avisaren per a demanar-nos si volíem anar a la Espanya franquista o republicana, que els que primer s'havien d'apuntar eren els catalans i els vascos.

Aleshores, la companya Santaaulalia va dir en veu alta:

« A Madrid ja no hi ha el nostre, govern perquè s'ha constituït una Junta de Treballadors que està d'acord amb Franco, i encara que això no hagués succeït, les dones i criatures no hi podrien anar a fer res... Tots els que s'en vagin, tant a l'Espanya de Franco com a la de Casado, que son la mateixa cosa, seran sotmesos a la llei de Responsabilitats polítiques. Per això jo no hi vull anar. I que tothom sapiga el que els espera si hi va ».

Tots els refugiats es varen adherir a la posició de l'esmentada companya, i el resultat fou que a l'hora de sopar ens anunciaren oficialment que no ens portarien a Espanya contra la nostra voluntat.

En saber aquesta nova es va produir un esclat d'entusiasme durant cinc minuts es proferiren visques a la república espanyola, a la república francesa i a tots els defensors dels refugiats espanyols.

Avui ha vingut un colze de turisme al refugi, que portava roba per tots nosaltres. Però amb la roba portava també uns impresos de propaganda monarquica i feixista que, entre altres coses deien:

« La democràcia és la guerra i la invasió ».

També invitava a ingressar a una organització francesa i monarquica.

Davant aquest xantatge, les refugiades se li abraonaren al damunt i li estriparen la roba i els manifestos.

Esperem que després de tot això ens deixaran tranquils. »

Heus-aci un magnífic exemple que oferim a tots els refugiats que ens escriuen demanant-nos orientacions sobre l'actitud a prendre davant l'amenaça de retorn forçat.

I que s'ens permeti, una vegada més, protestar amb totes les nostres forces contra les violacions de la solemne promesa que feu el Sr. Ministre de l'Interior, de que no seria retornat cap refugiad contra la seva voluntat.

Contra les activitats criminals dels agents a sou del feixisme internacional, resistència col·lectiva!

Aquests dies s'ha fet circular una nota del general Menard, cap militar responsable de tots els camps de concentració que diu així:

« Ninguna familia de los refugiados españoles tiene la obligación de repatriarse si no lo desea voluntariamente y debe rehusar cuantas indicaciones les vengan por cuenta propia de las autoridades francesas.

Igualmente se manifiesta que no habiendo dado resultado apetecido las gestiones hechas hasta la fecha para proceder a la repatriación de españoles. Francia desea utilizarlos. Como consecuencia pido la colaboración a la buena voluntad de todos. A tal fin se constituirán equipos de trabajo dirigidos por españoles para aplicarlos a la industria francesa, a la construcción, etc. Como consecuencia de estos equipos, quedara solucionado el problema de la reunión de familias ».

SALVEM ELS DEFENSORS DE LA REPUBLICA ESPANYOLA!

diu en un manifest la Unió dels Sindicats obrers de la R.P.

Darrerament el Secretariat dels Sindicats Obrers de la R.P., ha fet públic el següent manifest que publiquem a continuació:

« Invencible per les armes, la República Espanyola ha sucumbit, atacada per la traïció d'uns homes a sou del feixisme i del capitalisme internacional.

Després de tres anys de lluita heroica, de sacrificis diaris per la defensa de la llibertat, de la democràcia en el seu país i per la pau d'Europa, els valents combatents de la República espanyola han estat lliurats al feixisme, a la dominació de Hitler i Mussolini.

Enorme responsabilitat pesa sobre les democràcies: Franco amo d'Espanya, és el reforç de l'eix Roma, Berlin, Tokio amb l'apoi de l'Espanya Franquista. Es la pau en perill, és l'amenaça d'encerclament de França que està en joc, les llibertats del nostre país que son amenaçades directament.

Malgrat totes aquestes amenaces, nosaltres no podem oblidar la situació tràgica dels valents defensors de la República espanyola. Els millors d'entre ells son amenaçats de mort: militants de les organitzacions sindicals, polítiques, simples democrates.

La repressió actua inexorablement i cada dia hi han noves execucions.

Es indispensable acabar amb aquests crims, impedir que continuïn. Tenim la responsabilitat de salvar milers i milers de vides humanes. Per aconseguir-ho es necessari que el govern de França intervingui, establint en principi el dret d'asil als consuls, pels amenaçats més directament, com ja es feu quan es tractà de salvar els partidaris de Franco.

Es precis que el govern francès envii els seus vaixells per permetre el salvament dels més amenaçats. Això és possible fer-ho en els ports mediterranis, a València, Alicante, etc... Milers de republicans esperen l'arribada dels navilis que els permetran abandonar el territori espanyol i salvar així llur existència.

Es indispensable que el govern francès permeti la evacuació d'aquests combatents. Es necessari que el govern francès autoritzi l'anada de vaixells en aquells diferents ports i que faci comboiar aquests vaixells, per altres de guerra, que assegurin aquesta evacuació.

La Unió de Sindicats Obrers de la Regió parisina, expressant el sentiment unànim dels treballadors de la nostra regió, invita el govern francès a acceptar les responsabilitats que li corresponen. Els treballadors de la nostra regió pensen que aquests valents combatents de l'Espanya republicana deuen ésser salvats d'una massacre segura. Pensem igualment que deuen ésser acordat el dret d'asil als refugiats espanyols que es troben en el nostre territori.

Fidels a les tradicions del poble francès, no podem admetre que el nostre govern lliuri a Franco les dones, els infants, els combatents amenaçats per les lleis de responsabilitat política promulgades darrerament pel govern de Burgos.

Per la major part dels que es troben en el nostre territori, això significa la mort, l'empresonament, els camps de concentració. Els treballadors de la nostra regió no poden acceptar aquestes responsabilitats.

Diversos països s'ofereixen per ajudar els refugiats espanyols, ja sigui concedint-los el dret d'asil com fa Mexic, ja sigui aportant una ajuda financera que permeti assegurar l'existència d'aquests refugiats sobre el nostre sol.

El dret d'asil deuen ésser acordat i no deuen retornar a Espanya altres refugiats que els que ho desitgin, després d'advertir-los dels perills que els esperen i la possibilitat de la repressió.

Aquestes mesures deuen ésser preses immediatament, mentre s'espera l'organització de la immigració dels refugiats en tots els països democràtics que voldran acollir-los. Expressem novament la voluntat dels treballadors de la regió parisina: salvem els milers combatents de l'Espanya republicana, concedim el més ample dret d'asil a tots els refugiats espanyols.

EL SECRETARIAT DE LA UNIO DELS SINDICATS OBRERS DE LA R. P. »

(Vé de la primera pagina)
tista Acció Francesa. Boladeres, en efecte, no solament no intervenia en política de la República, ençà, sinó que al principi del moviment havia estat perseguit per haver permès el pas de la frontera a alguns religiosos. Catòlic fervent, la fàbrica li havia estat col·lectivitzada des d'aleshores i havia passat molts de mesos refugiat a França. Després tornà, i tornà a passar a França en entrar els feixistes per evitar les possibles topades dels primers moments, però al cap de pocs dies regressava a instal·lar-se definitivament a la població en la confiança que no havia de passar-li res.

Els seus amics francesos temem també per la familia de l'empresonat: una dona i tres nenes petites.

180.000 PRESOS A BARCELONA

Per fi, notícies de Barcelona. Segons em diu també l'amic fugitiu del qual he parlat, hi ha actualment a la nostra capital uns 180.000 presos. Es aviat escrita aquesta xifra, cosa que representa una ciutat el doble de Perpinyà! Sembla que efectuen una repressió més extensa que profunda — evidentment, no poden tanmateix assassinar un 30 % de la població. No tots els 180.000 seran condemnats a mort, és clar, però gràcies a la monstruosa « llei » de responsabilitats polítiques tothom sofreix una condemna o altra, des de l'assassinat a la multa, passant per la deportació, la privació de treball, la confiscació de béns i els camps de concentració.

Pocs dies després de l'ocupació, la mateixa emissora rebel confessava impudicament la xifra oficial de 20.000 detinguts.

LA VIDA A CATALUNYA

Retallem la següent informació de « La Dépêche »:

Després de passades diverses setmanes de la ocupació de Catalunya pels nacionalistes, l'alcalde de Barcelona acaba de fer unes declaracions en les que expressa la seva « satisfacció » pels resultats aconseguits.

Diu el Sr. Mateu:

« S'ha operat un canvi fonamental en l'esperit públic. El penediment dels pobles catalans és sincer i lleial. Cal que tot el món ho sapiga. La guerra, malgrat les seves terribles destruccions, ha produït en el nostre país el fruit del penediment. Quaranta anys d'errors, insensats i agressius, de falsedat històrica i de deformació de les tradicions sagrades, acaben de desaparèixer. El restabliment de la llengua com a tots els espanyols és un laç d'unitat i esdevé el prelude d'una comprensió mútua. No convé lamentar el lliure ús del català, que no és pas familiar a tots i que no serveix més que per a desviar el desenvolupament de les nostres institucions culturals. »

Aquestes declaracions han estat acollides amargament a Catalunya, on les disposicions preses pels nacionalistes, i que tendeixen precisament a suprimir tot allò que els catalans més estimen, son sofertes però no acceptades. Mentrestant es prossegueix la organització de la vida sobre noves bases. La estructura economica, que s'edifica d'acord amb els plans del sindicalisme nacional provoca, per part dels partidaris de la economia lliberal, fortes reaccions. Es de prevenir, en el pervindre un període de serioses controvèrsies.

Hom anuncia que les fabricues de teixits de la comarca barcelonina podran funcionar rapidament gràcies a les activitats dels tècnics enviats per Alemanya. De totes maneres, es nota extraordinàriament la manca de mà d'obra. La mobilització dels catalans de les lleves del 38, 39, 40, crea noves dificultats a la industria. Per augmentar l'avitallament de la població, les autoritats militars s'ocupen de reformar la flota pesquera.

Però, a l'objecte de prevenir tota temptativa d'evasió per mar, els patrons pescadors deuen haver de presentar un justificant de l'entusiasme que senten en favor del règim instaurat.

El sucre i l'oli continua mancant a totes les comarques catalanes. La deficient alimentació ocasiona nombrosos casos de mort, que augmenten a cada dia que passa.

Sobre el pla militar, cal dir que la llista dels antics oficials i sots-oficials convocats cada dia pel jutge d'instrucció és impressionant. Així no cal sorprendre's del grand desenvolupament donat als camps de concentració, on a hores d'ara hi han concentrats prop de mig milió d'espanyols. »

EL NOU CRIM DEL FEIXISME INTERNACIONAL

Ha arribat el torn a una nova víctima. Aquesta vegada li ha correspost a Albània i el crim té caràcters de brutalitat. Mussolini no tenia necessitat d'atropellar d'una manera tan criminal al poble albanès perquè, de fet, aquest es trobava sota la seva jurisdicció. Però convenia als plans de l'Eix Roma, Berlin, Toquio i Burgos, oposar una barreira impassible als propòsits de formació d'un Front de la Pau, tan tímida i inicial a Londres i a París.

Calia advertir seriosament els pobles petits de la Europa central, que la resistència a la voluntat dels dictadors feixistes comporta greus perills.

I, a més, la ocasió era oportuna per a fer conèixer als pobles democràtics els mètodes salvatges, caníbalescos del feixisme internacional. En un mot, convenia semblar el pànic.

Albània, poble d'un milió escàs d'habitants, ha estat barbarament assaltat i destruït i envaït i sotmès. Una nova víctima a afegir a les anteriors: Manzuria, Abissínia, Espanya, Sudetes, Àustria, Txecoslovaquia, Memel, Xina...

Mussolini, d'acord complet amb Hiller, ha respost així a l'acord anglo-polonès, tot assegurant noves bases a la Mediterrània Central i Oriental i un nou punt de partida per a noves conquestes en els Balkans, possiblement a expenses de Yugoslavia, de Rumania i de Grècia...

El poble albanès, malgrat la insuficiència dels seus mitjans de lluita, defensa pam a pam el seu terrer, perquè no vol perdre la seva independència.

La canallesca agressió contra un poble indefens ha alçat novament, com succeï amb Txecoslovaquia, un clam d'indignació mundial. Però la indignació tota sola no serveix de gran cosa, sino s'adopten ràpidament mesures per a convertir-la en accions positives. I no hi han altres accions positives a emprendre que la d'organitzar col·lectivament la defensa de la pau amenaçada i la resistència a les agressions feixistes. Els pactes bilaterals no compleixen aquest rol. Cal anar depressa a la organització DEL FRONT UNIC CONTRA LA GUERRA I LA AGRESSIO.

Del contrari esperem veure noves víctimes. Yugoslavia, Rumania, Grècia, Polònia... I després? Després arribaria el torn a les dues potències democràtiques de l'Europa occidental, i, com podrien aquestes defensar-se, quan haurien perdut, un a un, tots els seus aliats?

Es decidirà, finalment, Mr. Chamberlain? Que farà la França?

La sort de la democràcia europea esta en la resposta a aquestes dues preguntes i en l'actitud dels pobles respectius.

Joan SALOU.

LA CRIDA DEL REI ZOGU AL POBLE ALBANES

El rei Zogu ha adreçat el següent missatge als albanesos:

« El govern italià, amb noves exigències que no coresponen ni als tractats ni a les relacions amicals que hem sostingut sempre, ha volgut atemptar a la independència sobirania de la monarquica albanesa. Ni jo, ni el govern reial acceptarem mai aquest atemptat que persegueix la llibertat aconseguïda i guanyada amb la sang del poble.

Si Italia empra la força, jo invito a tot el poble albanès, en aquest moment de perill, a unir-se per la conservació de la patria i a defensar la seva independència fins la darrera gota de sang. Estic convençut que el poble albanès, petit numericament, però gran d'esperit i de coratge, sabrà en aquest moment donar la prova de que conserva en l'anima, els sentiments nacionals més vius que ha heretat dels seus avantpassats. Estic convençut que un poble unit d'aquesta manera tindrà la protecció de la providència.

Adreço una crida al meu poble per a que manifesti el seu coratge i el seu amor a la patria, a l'objecte d'assegurar ara o més tard, el dret que aquest poble ha rebut de la naturalesa. Visca l'Albània! Visca el poble albanès! »

EL MON DE L'ISLAM ES CONMOU

Els pobles del Llevant, i especialment la població musulmana del proxím Orient han rebut amb exaltada indignació la nova de l'assalt de gangster de Italia contra Albània.

El Líban, la Síria, els arabs de Palestina, l'Irak condemnem unanime i severament l'agressió italiana. Tots els musulmans s'aixequen contra les pretensions d'Italia d'extendre, sens cap justificació, la seva influència sobre una població musulmana independent i afirmen la seva comunitat de sentiments amb la nació albanesa.

UN COMUNICAT

DEL COMITE PAN-ARAB DE LONDRES

El Comité executiu de la Societat Pan-arab de Londres s'ha reunit per examinar les conseqüències de l'agressió italiana contra Albània en el món musulmà.

El Comité ha adoptat una resolució afirmant que si Albània resisteix « tota la comunitat musulmana acudirà en la seva ajuda. »

LA INDIGNACIO A SIRIA

El comité dels Ulemas de Síria, vivament commogut per l'atemptat de que Albània ha estat víctima per part d'Italia, ha convocat els seus membres a una reunió extraordinària.

L'antic president del Comité, Djemil Mar-dam, ha declarat:

« Considerem l'agressió italiana com un acte salvatge i digne de les invasions bàrbares. Estem convençuts que aquesta agressió tindrà una greu repercussió en el món arab i el món islàmic. »

LA FORÇA MILITAR D'ALBANIA

En temps de pau l'exèrcit albanès comptava uns efectius de 16.400 homes inclosa la guardia real; en temps de guerra aquests efectius podien arribar fins a 100.000 homes.

El seu material de guerra consistia en: 2 avions. Aïris conquesten la gloria els feixist-tralladores, 14.500 fusells i 1.300 revolvers. Contra aquest exèrcit, el pinxo de Roma hi ha enviat 100.000 homes, 170 vaixells i 400 avions. Aïris conquesten la gloria els feixistes.

LA RETIRADA DE « VOLUNTARIS »

Han arribat a Nàpols més de siscents legionaris ferits. Han arribat a Cadix 4.000 « voluntaris » italians més.

Com hom pot comprovar, comença la « retirada »...

Montpellier — Imprimerie de la Presse Rue Jardin-Martel

Le gérant: Léon Méric.